

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

63 metai

2020 m. gegužės 11 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2020/C 161/01	Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> skelbiami leidiniai	1
---------------	--	---

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2020/C 161/02	Byla C-10/18 P: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje <i>Mowi ASA, buvusi Marine Harvest ASA / Europos Komisija</i> (Apeliacinis skundas – Konkurencija – Koncentracijų tarp įmonių kontrolė – Reglamentas (EB) Nr. 139/2004 – 4 straipsnio 1 dalis – Pareiga iš anksto pranešti apie koncentracijas – 7 straipsnio 1 dalis – Pareiga sustabdyti įgyvendinimą – 7 straipsnio 2 dalis – Išimtis – Sąvoka „viena koncentracija“ – 14 straipsnio 2 dalis – Sprendimas, kuriuo skiriamos baudos už koncentracijos įgyvendinimą prieš pranešant apie ją ir gaunant leidimą ją vykdyti – Principas non bis in idem – Įskaitymo principas – Pažeidimų sutaptis)	2
2020/C 161/03	Byla C-125/18: 2020 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (<i>Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona</i> (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Marc Gómez del Moral Guasch / Bankia SA</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 93/13/EEB – Nesąžiningos sąlygos sutartyse su vartotojais – Hipoteka užtikrintos paskolos sutartis – Kintamoji palūkanų norma – Taupomųjų bankų orientacinis hipoteka užtikrintų paskolų indeksas – Įstatymo ar administracinio akto nuostatoje nustatytas indeksas – Vienašalis tokios sąlygos nustatymas, atliktas pardavėjo ar tiekėjo – Nacionalinio teismo atliekama skaidrumo kontrolė – Konstatavimo, kad sąlyga nesąžininga, pasekmės)	2

2020/C 161/04	<p>Sujungtos bylos C-155/18 P–C-158/18 P: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje <i>Tulliallan Burlington Ltd / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), Burlington Fashion GmbH</i> (Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – Žodiniai ir vaizdiniai prekių ženklai BURLINGTON – Ankstesnių žodinių ir vaizdinių prekių ženklų BURLINGTON ir BURLINGTON ARCADE savininko protestas – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Nicos sutartis – 35 klasė – Šavoka „mažmeninės prekybos paslaugos“ – 8 straipsnio 4 dalis – Prisidengimas svetimu vardu – 8 straipsnio 5 dalis – Geras vardas – Vertinimo kriterijai – Prekių ir paslaugų panašumas – Protesto atmetimas)</p>	3
2020/C 161/05	<p>Byla C-183/18: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku</i> (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) / Bank BGŻ BNP Paribas S.A.</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pamatinis sprendimas 2005/214/TVR – Juridiniams asmenims skirtų piniginių sankcijų pripažinimas ir vykdymas – Neišsamus pamatinio sprendimo perkėlimas į nacionalinę teisę – Pareiga nacionalinę teisę aiškinti taip, kad ji atitiktų Sąjungos teisę – Apimtis) .</p>	4
2020/C 161/06	<p>Byla C-211/18: 2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Idealmed III – Serviços de Saúde SA / Autoridade Tributária e Aduaneira</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 132 straipsnio 1 dalies b punktas – Neapmokestinimas – Guldymas į ligoninę ir sveikatos priežiūros paslaugos – Ligoninės – Paslaugos, teikiamos tokiomis pat socialinėmis sąlygomis, kokios taikomos viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms – 377 ir 391 straipsniai – Nukrypti leidžiančios nuostatos – Galimybė pasirinkti apmokestinti – Tolesnis apmokestinimo taikymas – Veiklos vykdymo sąlygų pakeitimas)</p>	5
2020/C 161/07	<p>Byla C-240/18 P: 2020 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje <i>Constantin Film Produktion GmbH / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)</i> (Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 7 straipsnio 1 dalies f punktas – Absoliutus atmetimo pagrindas – Nusistovėjusiems moralės principams prieštaraujantis prekių ženklas – Žodinis žymuo „Fack Ju Göhte“ – Registracijos paraiškos atmetimas)</p>	6
2020/C 161/08	<p>Byla C-328/18 P: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba / Equivalenza Manufactory, SL</i> (Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimas – Visapusiškas galimybės supainioti vertinimas – Atsižvelgimas į prekybos sąlygas – Fonetinio panašumo neutralizavimas vizualiais ir konceptualiais skirtumais – Neutralizavimo sąlygos)</p>	6
2020/C 161/09	<p>Byla C-586/18 P: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje <i>Buonotourist Srl / Europos Komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)</i> (Apeliacinis skundas – Konkurencija – Valstybės pagalba – Įmonė, eksploatuojanti susisiekimo autobusais tinklą Kampanijos regione (Italija) – Kompensacija už su viešųjų paslaugų teikimu susijusius išpareigojimus, kurią Italijos valdžios institucijos sumokėjo po to, kai buvo priimtas Consiglio di Stato (Valstybės Taryba, Italija) sprendimas – Europos Komisijos sprendimas, kuriuo valstybės pagalbos priemonė pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka)</p>	7
2020/C 161/10	<p>Byla C-587/18 P: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje <i>CSTP Azienda della Mobilità SpA / Europos Komisija, Asstra Associazione Trasporti</i> (Apeliacinis skundas – Konkurencija – Valstybės pagalba – Įmonė, eksploatuojanti susisiekimo autobusais tinklą Kampanijos regione (Italija) – Kompensacija už su viešųjų paslaugų teikimu susijusius išpareigojimus, kurią Italijos valdžios institucijos sumokėjo po to, kai buvo priimtas Consiglio di Stato (Valstybės Taryba, Italija) sprendimas – Europos Komisijos sprendimas, kuriuo valstybės pagalbos priemonė pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka)</p>	7

2020/C 161/11	Byla C-655/18: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Administrativen sad – Varna (Bulgarija)</i>) prašymas priimti prejudicinį sprendimą <i>Teritorialna direktsia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, Mitnitsa Varna teisių perėmėja / „Schenker“ EOOD</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 – Paėmimas iš muitinės priežiūros – Prekių, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra, vagystė – 242 straipsnis – Už paėmimą atsakingas asmuo – Muitinės sandėlio steigimo leidimas – Sankcija už muitinės taisyklių pažeidimą – 42 straipsnis – Pareiga sumokėti trūkstantų prekių vertę atitinkančią sumą – Taikymas kartu su finansine sankcija – Proporcingumas)	8
2020/C 161/12	Byla C-766/18 P: 2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje <i>Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), M. J. Dairies EOOD</i> (Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – Protestas – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Vertinimo kriterijai – Taikymas ankstesnio kolektyvinio prekių ženklo atveju – Prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo ir prekių arba paslaugų, kurioms skirti tie prekių ženklai, panašumo tarpusavio priklausomybė)	9
2020/C 161/13	Byla C-34/19: 2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija)</i>) prašymas priimti prejudicinį sprendimą <i>Telecom Italia SpA / Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Telekomunikacijų paslaugos – Atvirojo telekomunikacijų tinklo teikimo įgyvendinimas – Direktyva 97/13/EB – Mokesčiai ir rinkliavos už individualias licencijas – Pereinamojo laikotarpio tvarka, nustatanti rinkliavą, kurios dydis viršija pagal Direktyvą 97/13/EB leistinus mokesčių dydžius – Aukštesnės instancijos teismo sprendimo, kuris laikomas prieštaraujančiu Sąjungos teisei, <i>res judicata</i> galia)	9
2020/C 161/14	Byla C-48/19: 2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Bundesfinanzhof (Vokietija)</i>) prašymas priimti prejudicinį sprendimą <i>X-GmbH / Finanzamt Z</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Direktyva 2006/112/EB – 132 straipsnio 1 dalies c punktas – Atleidimas nuo mokesčio – Medicininės priežiūros paslaugų, kurias teikia gydytojai ir paramedikai, teikimas – Telefonu teikiamos paslaugos – Slaugytojų ir medicinos asistentų teikiamos paslaugos)	10
2020/C 161/15	Byla C-69/19 P: 2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje <i>Credito Fondiario SpA / Bendra pertvarkymo valdyba, Italijos Respublika, Europos Komisija</i> (Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimas ir pertvarkymas – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPM) – Bendra pertvarkymo valdyba (BPV) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – Ex ante įnašo už 2016 finansinius metus nustatymas – Ieškinys dėl panaikinimo – Ieškinio pareiškimo terminas – Vėlavimas – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Akivaizdus nepriimtumas)	11
2020/C 161/16	Byla C-135/19: 2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Oberster Gerichtshof (Austrija)</i>) prašymas priimti prejudicinį sprendimą <i>Pensionsversicherungsanstalt / CW</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojų migrantų socialinė apsauga – Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 3 ir 11 straipsniai – Materialinė taikymo sritis – Išmokos, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį – Kvalifikavimas – Ligos išmoka – Invalidumo išmoka – Bedarbio išmoka – Asmuo, kuris nebėra apdraustas valstybės narės socialiniu draudimu po to, kai joje nutraukia savo profesinę veiklą ir perkelia savo gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę – Prašymas skirti reabilitacijos išmoką buvusioje gyvenamosios vietos ir darbo vietos valstybėje narėje – Atsisakymas – Taikytinų teisės aktų nustatymas)	12
2020/C 161/17	Byla C-298/19: 2020 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Komisija / Graikijos Respublika</i> (Valstybės išsipareigojimų neįvykdymas – Direktyva 91/676/EEB – Vandenių apsauga nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių – Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo konstatuojamas išsipareigojimų neįvykdymas – Neįvykdymas – SESV 260 straipsnio 2 dalis – Finansinės baudos – Vienkartinė suma)	12

2020/C 161/18	Byla C-75/19: 2019 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) nutartis byloje (<i>Tribunalul Specializat Mureş</i> (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>MF / BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Direktyva 93/13/EEB – Sutartys su vartotojais – Vartojimo kreditas – Priverstinio vykdymo procedūra – Penkiolikos dienų nuo pranešimo apie priverstinio vykdymo procedūrą terminas apskūsti nesąžiningą sąlyga)	13
2020/C 161/19	Byla C-376/19: 2019 m. gegužės 13 d. <i>Rayonen sad Blagoevgrad</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „ <i>MAK TURS</i> “ <i>AD / Direktor na Direksia „Inspektisia po truda“</i> , <i>Blagoevgrad</i>	14
2020/C 161/20	Byla C-571/19 P: 2019 m. liepos 24 d. <i>EMB Consulting SE</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gegužės 23 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) sprendimo byloje <i>Frank Steinhoff ir kt. / Europos Centrinis Bankas</i> (T-107/17)	14
2020/C 161/21	Byla C-670/19: 2019 m. rugsėjo 10 d. <i>Finanzgericht Baden-Württemberg</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Gardinia Home Decor GmbH / Hauptzollamt Ulm</i>	14
2020/C 161/22	Byla C-835/19: 2019 m. lapkričio 18 d. <i>Consiglio di Stato</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Autostrada Torino Ivrea Valle D’Aosta – Ativa S.p.A / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po</i>	15
2020/C 161/23	Byla C-886/19 P: 2019 m. gruodžio 3 d. <i>Pink Lady America LLC</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. rugsėjo 24 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-112/18 <i>Pink Lady America / BAVT</i>	16
2020/C 161/24	Byla C-892/19 P: 2019 m. lapkričio 29 d. <i>Camelia Manéa</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-225/18 <i>Manéa / CdT</i>	16
2020/C 161/25	Byla C-902/19 P: 2019 m. gruodžio 10 d. <i>Esim Chemicals GmbH</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. spalio 9 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-713/18 <i>Esim Chemicals / EUIPO</i>	17
2020/C 161/26	Byla C-920/19: 2019 m. gruodžio 16 d. <i>Landesverwaltungsgericht Steiermark</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Fluctus s.r.o. ir kt.</i>	17
2020/C 161/27	Byla C-924/19: 2019 m. gruodžio 18 d. <i>Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>FMS ir FNZ / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság</i>	18
2020/C 161/28	Byla C-925/19: 2019 m. gruodžio 18 d. <i>Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>SA ir SA jaunesnysis / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság</i>	20
2020/C 161/29	Byla C-932/19: 2019 m. gruodžio 20 d. <i>Győri Ítéltábla</i> (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>J.Z. / OTP Jelzálogbank Zrt. ir kt.</i>	22

2020/C 161/30	Byla C-10/20: 2020 m. sausio 10 d. <i>Amtsgericht Düsseldorf</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Flightright GmbH / Eurowings GmbH</i>	23
2020/C 161/31	Byla C-17/20: 2020 m. sausio 14 d. <i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>MC / U.T.G. – Prefettura di Foggia</i>	24
2020/C 161/32	Byla C-18/20: 2020 m. sausio 16 d. <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>XY</i>	24
2020/C 161/33	Byla C-30/20: 2020 m. sausio 22 d. <i>Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>RH / AB Volvo ir kt.</i>	25
2020/C 161/34	Byla C-31/20: 2020 m. sausio 22 d. <i>Audiencia Provincial de Alicante</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Bankia S.A. / SI</i>	25
2020/C 161/35	Byla C-32/20: 2020 m. sausio 22 d. <i>Corte di appello di Napoli</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>TJ / Balga Srl</i>	26
2020/C 161/36	Byla C-33/20: 2020 m. sausio 23 d. <i>Landgericht Ravensburg</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>UK / Volkswagen Bank GmbH</i>	27
2020/C 161/37	Byla C-40/20: 2020 m. sausio 27 d. <i>Consiglio di Stato</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>AQ, BO, CP / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia</i>	28
2020/C 161/38	Byla C-44/20: 2020 m. sausio 27 d. <i>Consiglio di Stato</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) / PC, RE</i>	29
2020/C 161/39	Byla C-47/20: 2020 m. sausio 28 d. <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>F. / Karlsruhės miestas</i>	30
2020/C 161/40	Byla C-53/20: 2020 m. vasario 3 d. <i>Bundesgerichtshof</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Hengstenberg GmbH & Co. KG / Spreewaldverein e.V.</i>	31
2020/C 161/41	Byla C-60/20: 2020 m. vasario 5 d. <i>Administratīvā apgabaltiesa</i> (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>VAS „Latvijas dzelzceļš“ / Valsts dzelzceļa administrācija</i>	31
2020/C 161/42	Byla C-67/20: 2020 m. vasario 10 d. <i>Cour du travail de Liège</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) / M.</i>	32
2020/C 161/43	Byla C-68/20: 2020 m. vasario 10 d. <i>Cour du travail de Liège</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) / C.</i>	33
2020/C 161/44	Byla C-69/20: 2020 m. vasario 10 d. <i>Cour du travail de Liège</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) / C.</i>	33

2020/C 161/45	Byla C-76/20: 2020 m. vasario 12 d. <i>Administrativen sad Varna</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „BalevBio“ EOOD / <i>Teritorialna Direktsia Severna Morska, Agentsia „Mitnitsi“</i>	34
2020/C 161/46	Byla C-84/20 P: 2020 m. vasario 14 d. Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatotiriou, Charalampos Andralis pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimtose nutarties byloje T-547/19 <i>Sarantis Sarantos / Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija</i>	35
2020/C 161/47	Byla C-88/20: 2020 m. vasario 20 d. <i>tribunal correctionnel de Bordeaux</i> (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Procureur de la République / ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ</i>	36
2020/C 161/48	Byla C-90/20: 2020 m. vasario 24 d. <i>Højesteret</i> (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Apcoa Parking Danmark A/S / Skatteministeriet</i>	37
2020/C 161/49	Byla C-104/20: 2020 m. vasario 27 d. <i>tribunal du travail de Nivelles</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>SD / Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, veikiantis kaip Régie des Quartiers de Tubize ASBL</i> bankroto administratorius	37
2020/C 161/50	Byla C-106/20 P: 2020 m. vasario 25 d. Graikijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-14/18 <i>Graikijos Respublika / Europos Komisija</i>	38
2020/C 161/51	Byla C-107/20 P: 2020 m. vasario 26 d. Graikijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-295/18 <i>Graikijos Respublika / Europos Komisija</i>	39
2020/C 161/52	Byla C-109/20: 2020 m. vasario 27 d. <i>Högsta domstolen</i> (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Lenkijos Respublika / PL Holdings Sàrl</i>	40
2020/C 161/53	Byla C-112/20: 2020 m. vasario 28 d. <i>Conseil d'État</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>M. A. / État belge</i>	40
2020/C 161/54	Byla C-117/20: 2020 m. kovo 3 d. <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>bpost SA / Autorité belge de la concurrence</i>	41
Bendrasis Teismas		
2020/C 161/55	Byla T-92/20: 2020 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Fryč / Komisija</i>	42
2020/C 161/56	Byla T-123/20: 2020 m. vasario 20 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Sciessent / Komisija</i>	44
2020/C 161/57	Byla T-131/20: 2020 m. vasario 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>IR / Komisija</i>	45
2020/C 161/58	Byla T-132/20: 2020 m. vasario 28 d. pareikštas ieškinys byloje <i>NEC Oncoimmunity / EASME</i>	46
2020/C 161/59	Byla T-134/20: 2020 m. vasario 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Huhtamaki / Komisija</i>	47
2020/C 161/60	Byla T-135/20: 2020 m. vasario 28 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Vulkano Research and Development / EUIPO – Ega (EGA Master)</i>	48

2020/C 161/61	Byla T-136/20: 2020 m. kovo 2 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Ardex / EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)</i> .	49
2020/C 161/62	Byla T-139/20: 2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Applia / Komisija</i>	49
2020/C 161/63	Byla T-140/20: 2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Applia / Komisija</i>	50
2020/C 161/64	Byla T-141/20: 2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Applia / Komisija</i>	51
2020/C 161/65	Byla T-142/20: 2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Applia / Komisija</i>	52
2020/C 161/66	Byla T-144/20: 2020 m. kovo 5 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Guangxi Xin Fu Yuan / Komisija</i>	53

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiami leidiniai

(2020/C 161/01)

Paskutinis leidinys

OL C 137, 2020 4 27

Skelbti leidiniai

OL C 129, 2020 4 20

OL C 114, 2020 4 6

OL C 103, 2020 3 30

OL C 95, 2020 3 23

OL C 87, 2020 3 16

OL C 77, 2020 3 9

Šiuos tekstus galite rasti

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje *Mowi ASA, buvusi Marine Harvest ASA / Europos Komisija*

(Byla C-10/18 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas – Konkurencija – Koncentracijų tarp įmonių kontrolė – Reglamentas (EB) Nr. 139/2004 – 4 straipsnio 1 dalis – Pareiga iš anksto pranešti apie koncentracijas – 7 straipsnio 1 dalis – Pareiga sustabdyti įgyvendinimą – 7 straipsnio 2 dalis – Išimtis – Sąvoka „viena koncentracija“ – 14 straipsnio 2 dalis – Sprendimas, kuriuo skiriamos baudos už koncentracijos įgyvendinimą prieš pranešant apie ją ir gaunant leidimą ją vykdyti – Principas *non bis in idem* – Įskaitymo principas – Pažeidimų sutaptis)

(2020/C 161/02)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Mowi ASA, buvusi Marine Harvest ASA, atstovaujama QC R. Subiotto

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama M. Farley ir F. Jimeno Fernández

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Mowi ASA bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 142, 2018 4 23.

2020 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona* (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Marc Gómez del Moral Guasch / Bankia SA*

(Byla C-125/18) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 93/13/EEB – Nesąžiningos sąlygos sutartyse su vartotojais – Hipoteka užtikrintos paskolos sutartis – Kintamoji palūkanų norma – Taupomųjų bankų orientacinis hipoteka užtikrintų paskolų indeksas – Įstatymo ar administracinio akto nuostatoje nustatytas indeksas – Vienašalis tokios sąlygos nustatymas, atliktas pardavėjo ar tiekėjo – Nacionalinio teismo atliekama skaidrumo kontrolė – Konstatavimo, kad sąlyga nesąžininga, pasekmės)

(2020/C 161/03)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Marc Gómez del Moral Guasch

Atsakovė: Bankia SA

Rezoliucinė dalis

- 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 1 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad į šios direktyvos taikymo sritį patenka vartotojo ir pardavėjo ar tiekėjo sudarytos hipoteka užtikrintos paskolos sutarties sąlyga, kurioje numatyta, kad paskolos palūkanų norma grindžiama vienu iš nacionalinės teisės aktuose numatytų oficialių orientacinių indeksų, kuriuos kredito įstaigos gali taikyti hipoteka užtikrintoms paskoloms, jei šiuose teisės aktuose nenumatyta, kad šis indeksas taikomas privalomai, nepaisant tų šalių pasirinkimo, arba taikomas tuo atveju, kai šalys nesusitarė kitaip.
- Direktyva 93/13, visų pirma jos 4 straipsnio 2 dalis ir 8 straipsnis, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės teismas privalo kontroliuoti, ar sutarties sąlyga, susijusi su pagrindiniu sutarties dalyku, yra surašyta aiškia ir suprantama kalba, neatsižvelgdamas į tai, ar šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalis buvo perkelta į šios valstybės narės teisės sistemą.
- Direktyva 93/13, visų pirma jos 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnis, turi būti aiškinama taip: kad hipoteka užtikrintos paskolos sutartyje esanti sutarties sąlyga, kuria nustatyta kintamoji palūkanų norma, atitiktų skaidrumo reikalavimą, ši sąlyga turi būti ne tik suprantama formaliu ir gramatiniu aspektais, bet ir suteikti vidutiniam, pakankamai informuotam ir protingai pastabiam bei nuovokiam vartotojui galimybę suvokti, kaip konkrečiai apskaičiuojamos šios palūkanos, ir, remiantis konkrečiais ir suprantamais kriterijais, įvertinti galimai reikšmingas tokios sąlygos ekonomines pasekmes jo finansiniams išpareigojimams. Nacionaliniam teismui atliekant vertinimą šiuo klausimu ypač svarbu tai, kad pagrindinė su šios palūkanų normos skaičiavimu susijusi informacija būtų lengvai prieinama bet kuriam asmeniui, ketinančiam sudaryti hipoteka užtikrintos paskolos sutartį, nes šios palūkanų normos apskaičiavimo būdas yra paskelbtas, ir informacijos apie indeksą, kuriuo remiantis apskaičiuojama ši palūkanų norma, pokyčius praeityje pateikimas.
- Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nacionaliniam teismui nedraudžiama tuo atveju, kai nesąžininga sutarties sąlyga, kurioje nustatytas orientacinis indeksas, taikomas apskaičiuojant paskolos kintamąsias palūkanas, yra negaliojanti, pakeisti šį indeksą teisės aktuose nustatytu indeksu, nebent šalys susitarė kitaip, jeigu panaikinus šią nesąžiningą sutarties sąlygą hipoteka užtikrintos paskolos sutartis negalėtų toliau būti vykdoma ir visos sutarties panaikinimas sukeltų itin neigiamų padarinių vartotojui.

(¹) OL C 152, 2018 4 30.

2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje Tulliallan Burlington Ltd / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Sujungtos bylos C-155/18 P–C-158/18 P) (¹)

(Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – Žodiniai ir vaizdiniai prekių ženklai BURLINGTON – Ankstesnių žodinių ir vaizdinių prekių ženklų BURLINGTON ir BURLINGTON ARCADE savininko protestas – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Nicos sutartis – 35 klasė – Sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“ – 8 straipsnio 4 dalis – Prisidengimas svetimu vardu – 8 straipsnio 5 dalis – Geras vardas – Vertinimo kriterijai – Prekių ir paslaugų panašumas – Protesto atmetimas)

(2020/C 161/04)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Tulliallan Burlington Ltd, atstovaujama baristerio A. Norris

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama M. Fischer ir D. Botis, Burlington Fashion GmbH, atstovaujama Rechtsanwältin A. Parr

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2017 m. gruodžio 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą Tulli Allan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:873), 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą Tulli Allan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:872), 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą Tulli Allan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:871) ir 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą Tulli Allan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:870).
2. Panaikinti 2016 m. sausio 11 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimus (bylos R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 ir R 1635/2013-4), susijusius su keturiomis protesto procedūromis tarp Tulli Allan Burlington Ltd ir Burlington Fashion GmbH.
3. Burlington Fashion GmbH ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir lygiomis dalimis padengia Tulli Allan Burlington Ltd patirtas išlaidas, vykstant procesui pirmojoje instancijoje bylose T-120/16–T-123/16 ir nagrinėjant apeliacinius skundus.

(¹) OL C 240, 2018 7 9.

2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) / Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

(Byla C-183/18) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pamatinis sprendimas 2005/214/TVR – Juridiniams asmenims skirtų piniginių sankcijų pripažinimas ir vykdymas – Neišsamus pamatinio sprendimo perkėlimas į nacionalinę teisę – Pareiga nacionalinę teisę aiškinti taip, kad ji atitiktų Sąjungos teisę – Apimtis)

(2020/C 161/05)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Atsakovas: Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

dalyvaujant: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Rezoliucinė dalis

1. 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 1 straipsnio a punkte ir 9 straipsnio 3 dalyje vartojama sąvoka „juridinis asmuo“ turi būti aiškinama atsižvelgiant į sprendimą, kuriuo skirta piniginė sankcija, priėmusios valstybės teisę.

2. Pamatinis sprendimas 2005/214, iš dalies pakeistas Pamatiniu sprendimu 2009/299, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybės narės teismas neprivalo netaikyti nacionalinės teisės nuostatos, nesuderinamos su Pamatinio sprendimo 2005/214, iš dalies pakeisto Pamatinius sprendimu 2009/299, 9 straipsnio 3 dalimi, nes ši pamatinio sprendimo nuostata nėra tiesiogiai veikianti. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi, kiek įmanoma, aiškinti nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų Pamatiniu sprendimu 2005/214, iš dalies pakeistu Pamatiniu sprendimu 2009/299, siekiamą tikslą.

(¹) OL C 221, 2018 6 25.

2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Idealmed III – Serviços de Saúde SA / Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Byla C-211/18) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokeskis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 132 straipsnio 1 dalies b punktas – Neapmokestinimas – Guldymas į ligoninę ir sveikatos priežiūros paslaugos – Ligoninės – Paslaugos, teikiamos tokiomis pat socialinėmis sąlygomis, kokios taikomos viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms – 377 ir 391 straipsniai – Nukrypti leidžiančios nuostatos – Galimybė pasirinkti apmokestinti – Tolesnis apmokestinimo taikymas – Veiklos vykdymo sąlygų pakeitimas)

(2020/C 161/06)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Idealmed III – Serviços de Saúde SA*

Atsakovas: *Autoridade Tributária e Aduaneira*

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 132 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad kompetentingos valstybės narės institucijos, nustatydamos, ar privačios ligoninės teikiamos sveikatos priežiūros paslaugos, kurios yra bendro visuomenės intereso paslaugos, yra teikiamos tokiomis pačiomis socialinėmis sąlygomis, kokios taikomos viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostata, gali atsižvelgti į tai, kad jos teikiamos pagal su šios valstybės narės valdžios institucijomis sudarytus susitarimus juose nustatytais kainomis ir kad dalį išlaidų kompensuoja tos valstybės narės socialinio draudimo institucijos.
2. Direktyvos 2006/112 391 straipsnis, siejamas su jos 377 straipsniu, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo ir mokesčių neutralumo principais, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama neapmokestinti PVM privačios ligoninės teikiamų sveikatos priežiūros paslaugų, kurioms taikomas šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies b punktas, dėl to, kad buvo pakeistos jos veiklos vykdymo sąlygos po to, kai ji pasirinko taikyti apmokestinimo tvarką, įtvirtintą atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose, pagal kuriuos numatyta pareiga kiekvienam apmokestinamajam asmeniui, pasinaudojusiam šiuo pasirinkimu, taikyti šią tvarką tam tikrą laikotarpį, kai toks terminas dar nesibaigė.

(¹) OL C 240, 2018 7 9.

2020 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje *Constantin Film Produktion GmbH / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)*

(Byla C-240/18 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 7 straipsnio 1 dalies f punktas – Absoliutus atmetimo pagrindas – Nusistovėjusiems moralės principams prieštaraujantis prekių ženklas – Žodinis žymuo „Fack Ju Göhte“ – Registracijos paraiškos atmetimas)

(2020/C 161/07)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: *Constantin Film Produktion GmbH*, atstovaujama *Rechtsanwälte E. Saarmann ir P. Baronikians*

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama D. Hanf

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2018 m. sausio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Constantin Film Produktion / EUIPO (Fack Ju Göhte)* (T-69/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:27).
2. Panaikinti 2016 m. gruodžio 1 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos penktosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2205/2015–5), susijusį su paraiška įregistruoti žodinį žymenį „Fack Ju Göhte“ kaip Europos Sąjungos prekių ženklą.
3. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Constantin Film Produktion GmbH* bylinėjimosi išlaidos, kurias ji patyrė pirmojoje instancijoje byloje T-69/17 ir apeliacinėje instancijoje.

⁽¹⁾ OL C 249, 2018 7 16.

2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje *Equivalenza Manufactory, SL*

(Byla C-328/18 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimas – Visapusiškas galimybės supainioti vertinimas – Atsižvelgimas į prekybos sąlygas – Fonetinio panašumo neutralizavimas vizualiais ir konceptualiais skirtumais – Neutralizavimo sąlygos)

(2020/C 161/08)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama J.F. Crespo Carrillo

Kita proceso šalis: *Equivalenza Manufactory, SL*, atstovaujama advokatų G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ir E. Armero Lavie

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2018 m. kovo 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Equivalenza Manufactory / EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)* (T-6/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:119).

2. Atmesti Europos Sąjungos Bendrajam Teismui Equivalenza Manufactory SL pateiktą ieškinį dėl panaikinimo byloje T-6/17.
3. Equivalenza Manufactory SL padengia savo ir Europos Sąjungos Intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-6/17 ir apeliaciniame procese.

(¹) OL C 341, 2018 9 24.

**2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje Buonotourist Srl/
Europos Komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)**

(Byla C-586/18 P) (¹)

(Apeliacinis skundas – Konkurencija – Valstybės pagalba – Įmonė, eksploatuojanti susisiekimo autobusais tinklą Kampanijos regione (Italija) – Kompensacija už su viešųjų paslaugų teikimu susijusius įsipareigojimus, kurią Italijos valdžios institucijos sumokėjo po to, kai buvo priimtas Consiglio di Stato (Valstybės Taryba, Italija) sprendimas – Europos Komisijos sprendimas, kuriuo valstybės pagalbos priemonė pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka)

(2020/C 161/09)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Buonotourist Srl, atstovaujama avvocati M. D'Alberti ir L. Visone

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama G. Conte, P. J. Loewenthal ir L. Armati; Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV), atstovaujama avvocato M. Malena

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Buonotourist Srl bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 399, 2018 11 5.

**2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje CSTP Azienda della
Mobilità SpA / Europos Komisija, Asstra Associazione Trasporti**

(Byla C-587/18 P) (¹)

(Apeliacinis skundas – Konkurencija – Valstybės pagalba – Įmonė, eksploatuojanti susisiekimo autobusais tinklą Kampanijos regione (Italija) – Kompensacija už su viešųjų paslaugų teikimu susijusius įsipareigojimus, kurią Italijos valdžios institucijos sumokėjo po to, kai buvo priimtas Consiglio di Stato (Valstybės Taryba, Italija) sprendimas – Europos Komisijos sprendimas, kuriuo valstybės pagalbos priemonė pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka)

(2020/C 161/10)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: CSTP Azienda della Mobilità SpA, atstovaujama avvocati G. Capo ir L. Visone

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama G. Conte, P. J. Loewenthal ir L. Armati; Asstra Associazione Trasporti, atstovaujama avvocato M. Malena

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš CSTP Azienda della Mobilità SpA bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 399, 2018 11 5.

2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (*Administrativen sad – Varna* (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Teritorialna direksia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, Mitnitsa Varna teisių perėmėja / „Schenker“ EOOD*

(Byla C-655/18) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 – Paėmimas iš muitinės priežiūros – Prekių, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra, vagystė – 242 straipsnis – Už paėmimą atsakingas asmuo – Muitinės sandėlio steigimo leidimas – Sankcija už muitinės taisyklių pažeidimą – 42 straipsnis – Pareiga sumokėti trūkstamų prekių vertę atitinkančią sumą – Taikymas kartu su finansine sankcija – Proporcingumas*)

(2020/C 161/11)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Teritorialna direksia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, Mitnitsa Varna teisių perėmėja*

Atsakovė: *„Schenker“ EOOD*

dalyvaujant: *Okrazhna prokuratura – Varna*

Rezoliucinė dalis

1. 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, nustatantį Sąjungos muitinės kodeksą, reikia aiškinti taip: juo nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos prekių, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra, vagystės atveju leidimo steigti muitinės sandėlį turėtojai skiriama pinigine sankcija už muitų teisės aktų pažeidimą.
2. Reglamento Nr. 952/2013 42 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: ja draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos prekių, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra, paėmimo iš muitinės priežiūros atveju leidimo steigti muitinės sandėlį turėtojas turi sumokėti ne tik pinigine baudą, bet ir tų prekių vertę atitinkančią sumą.

(¹) OL C 4, 2019 1 7.

2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), M. J. Dairies EOOD*

(Byla C-766/18 P) ⁽¹⁾

(*Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – Protestas – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Galimybė supainioti – Vertinimo kriterijai – Taikymas ankstesnio kolektyvinio prekių ženklo atveju – Prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo ir prekių arba paslaugų, kurioms skirti tie prekių ženklai, panašumo tarpusavio priklausomybė*)

(2020/C 161/12)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi*, atstovaujama QC S. Malynicz, baristerio S. Baran, solisitorės V. Marsland ir K. K. Kleanthous

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama D. Gája, M. J. Dairies EOOD, atstovaujama advokatų D. Dimitrova ir I. Pakidanska

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2018 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T-328/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:594)*.
2. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.
3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

⁽¹⁾ OL C 82, 2019 3 4.

2020 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (*Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Telecom Italia SpA / Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

(Byla C-34/19) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Telekomunikacijų paslaugos – Atvirojo telekomunikacijų tinklo teikimo įgyvendinimas – Direktyva 97/13/EB – Mokesčiai ir rinkliavos už individualias licencijas – Pereinamojo laikotarpio tvarka, nustatanti rinkliavą, kurios dydis viršija pagal Direktyvą 97/13/EB leistinus mokesčių dydžius – Aukštesnės instancijos teismo sprendimo, kuris laikomas prieštaraujančiu Sąjungos teisei, res judicata galia*)

(2020/C 161/13)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Telecom Italia SpA*

Atsakovės: *Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

Rezoliucinė dalis

- 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendrųjų principų 22 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama kaip draudžianti nacionalinės teisės aktus, kuriais iki 1998 m. pabaigos telekomunikacijų įmonei, turinčiai leidimą, galiojusį šios direktyvos įsigaliojimo dieną, pratęsiamas įpareigojimas mokėti rinkliavą, apskaičiuotą atsižvelgiant ne tik į bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo, administravimo, kontrolės ir bendrųjų leidimų procedūrų ir individualių licencijų procedūrų įgyvendinimo sąnaudas, bet ir į apyvartą.
- Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nacionalinis teismas neįpareigojamas netaikyti nacionalinės proceso teisės normų, suteikiančių teismo sprendimui *res judicata* galią, net jeigu tai leistų ištaisyti Sąjungos teisės nuostatos pažeidimą, o tai neužkerta kelio suinteresuotiesiems asmenims kreiptis į teismą siekiant pripažinti valstybės atsakomybę, kad taip būtų užtikrinta jų teisių, suteiktų pagal Sąjungos teisę, teisinė apsauga.

(¹) OL C 182, 2019 5 27.

2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesfinanzhof* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *X-GmbH / Finanzamt Z*

(Byla C-48/19) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Direktyva 2006/112/EB – 132 straipsnio 1 dalies c punktas – Atleidimas nuo mokesčio – Medicininės priežiūros paslaugų, kurias teikia gydytojai ir paramedikai, teikimas – Telefonu teikiamos paslaugos – Slaugytojų ir medicinos asistentų teikiamos paslaugos*)

(2020/C 161/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja ir kasatorė: *X-GmbH*

Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis: *Finanzamt Z*

Rezoliucinė dalis

- 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 132 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad telefonu teikiamoms paslaugoms, kurias sudaro konsultacijų dėl sveikatos ir ligų teikimas, gali būti taikomas Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas neapmokestinimas su sąlyga, jei jomis siekiama terapinio tikslo, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

2. Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nereikalaujama, jog dėl to, kad medicininės priežiūros paslaugos teikiamos telefonu, šias paslaugas teikiantiems slaugytojams ir medicinos asistentams turi būti taikomi papildomi profesinės kvalifikacijos reikalavimai, kad šios paslaugos galėtų būti neapmokestinamos mokesčiu pagal šią nuostatą, su sąlyga, jei tokių telefonu teikiamų paslaugų kokybė laikytina lygiaverte kitų teikėjų, naudojančių tą patį bendravimo būdą, teikiamų paslaugų kokybei, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 148, 2019 4 29.

2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje *Credito Fondiario SpA / Bendra pertvarkymo valdyba, Italijos Respublika, Europos Komisija*

(Byla C-69/19 P) (¹)

(Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimas ir pertvarkymas – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPM) – Bendra pertvarkymo valdyba (BPV) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – Ex ante įnašo už 2016 finansinius metus nustatymas – Ieškinys dėl panaikinimo – Ieškinio pareiškimo terminas – Vėlavimas – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Akivaizdus nepriimtinumai)

(2020/C 161/15)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: *Credito Fondiario SpA*, iš pradžių atstovaujama *avvocati* F. Sciaudone, S. Frazzani, A. Neri ir F. Iacovone, vėliau – *avvocati* F. Sciaudone, A. Neri ir F. Iacovone

Kitos proceso šalys: Bendra pertvarkymo valdyba, atstovaujama H. Ehlers, padedamos *Rechtsanwälte* S. Ianc, B. Meyring, T. Klupsch ir S. Schelo, taip pat *avvocati* M. Caccialanza ir A. Villani; Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili; Europos Komisija, atstovaujama V. Di Bucci, K.-P. Wojcik ir A. Steiblytės

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. *Credito Fondiario SpA* padengia savo ir Bendros pertvarkymo valdybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Italijos Respublika ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 103, 2019 3 18.

2020 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Oberster Gerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Pensionsversicherungsanstalt / CW

(Byla C-135/19) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojų migrantų socialinė apsauga – Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 3 ir 11 straipsniai – Materialinė taikymo sritis – Išmokos, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį – Kvalifikavimas – Ligos išmoka – Invalidumo išmoka – Bedarbio išmoka – Asmuo, kuris nebėra apdraustas valstybės narės socialiniu draudimu po to, kai joje nutraukia savo profesinę veiklą ir perkelia savo gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę – Prašymas skirti rehabilitacijos išmoką buvusioje gyvenamosios vietos ir darbo vietos valstybėje narėje – Atsisakymas – Taikytinų teisės aktų nustatymas)

(2020/C 161/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Pensionsversicherungsanstalt

Atsakovė: CW

Rezoliucinė dalis

1. Tokia išmoka, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama rehabilitacijos išmoka, yra ligos išmoka, kaip ji suprantama pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, iš dalies pakeisto 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012, 3 straipsnio 1 dalies a punktą.
2. Reglamentas Nr. 883/2004, iš dalies pakeistas Reglamentu Nr. 465/2012, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama tokia situacija, kai asmeniui, kuris nebėra apdraustas kilmės valstybės narės socialiniu draudimu po to, kai joje nutraukė profesinę veiklą ir perkėlė gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę, o toje kitoje valstybėje narėje dirbo ir įgijo didžiąją draudimo laikotarpių dalį, kilmės valstybės narės kompetentinga įstaiga atsisako skirti tokią išmoką, kokia yra pagrindinėje byloje nagrinėjama rehabilitacijos išmoka, nes šiam asmeniui taikomi ne kilmės valstybės, o valstybės narės, kurioje jis gyvena, teisės aktai.

⁽¹⁾ OL C 172, 2019 5 20.

2020 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija / Graikijos Respublika

(Byla C-298/19) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas – Direktyva 91/676/EEB – Vandenių apsauga nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių – Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo konstatuojamas įsipareigojimų neįvykdymas – Neįvykdymas – SESV 260 straipsnio 2 dalis – Finansinės baudos – Vienkartinė suma)

(2020/C 161/17)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama M. Konstantinidis ir E. Manhaeve

Atsakovė: Graikijos Respublika, atstovaujama E. Skandalou

Rezoliucinė dalis

1. Iki datos, kai baigėsi Europos Komisijos oficialiame pranešime nustatytas terminas, t. y. iki 2017 m. gruodžio 5 d., nesiėmusi priemonių 2015 m. balandžio 23 d. Sprendimui *Komisija / Graikija* (C-149/14, nepaskelbtas Rink., EU:C:2015:264) įvykdyti, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 260 straipsnio 1 dalį.
2. Graikijos Respublika įpareigojama sumokėti Europos Komisijai 3 500 000 EUR vienkartinę sumą; ši suma turi būti mokama į Komisijos nurodytą sąskaitą.
3. Graikijos Respublika įpareigojama padengti bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 213, 2019 6 24.

2019 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) nutartis byloje (Tribunalul Specializat Mureș (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) MF/ BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Byla C-75/19) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Direktyva 93/13/EEB – Sutartys su vartotojais – Vartojimo kreditas – Priverstinio vykdymo procedūra – Penkiolikos dienų nuo pranešimo apie priverstinio vykdymo procedūrą terminas apskūsti nesąžiningą sąlyga)

(2020/C 161/18)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Specializat Mureș

Šalys

Ieškovė: MF

Atsakovės: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Rezoliucinė dalis

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama nacionalinės teisės norma, pagal kurią vartotojas, sudaręs paskolos sutartį su kredito įstaiga, prieš kurią šis specialistas pradėjo priverstinio vykdymo procedūrą, praėjus penkiolikai dienų nuo pranešimo apie pirmuosius veiksmus šioje procedūroje praranda teisę remtis nesąžiningų sąlygų egzistavimu tam, kad apskūstų šią procedūrą net ir tuo atveju, jei šis vartotojas pagal nacionalinę teisę pareiškia ieškinį teisme, siekdamas konstatuoti nesąžiningų sąlygų egzistavimą, kuriam nenustatytas joks terminas, bet dėl jo priimtas sprendimas neturi įtakos sprendimui priverstinio vykdymo procedūroje, kuris gali būti taikomas vartotojui prieš priimant sprendimą dėl nesąžiningų sąlygų egzistavimo.

(¹) OL C 164, 2019 5 13.

2019 m. gegužės 13 d. Rayonen sad Blagoevgrad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „MAK TURS“ AD / Direktor na Direktsia „Inspektisia po truda“, Blagoevgrad

(Byla C-376/19)

(2020/C 161/19)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rayonen sad Blagoevgrad

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: „MAK TURS“ AD

Atsakovė: Direktor na Direktsia „Inspektisia po truda“, Blagoevgrad

2020 m. vasario 13 d. nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nutarė, kad šios bylos nagrinėjimas nepatenka į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikciją.

2019 m. liepos 24 d. EMB Consulting SE pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gegužės 23 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) sprendimo byloje Frank Steinhoff ir kt. / Europos Centrinis Bankas (T-107/17)

(Byla C-571/19 P)

(2020/C 161/20)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: EMB Consulting SE, atstovaujama advokatų O. Hoepner ir D. Unrau

Kitos proceso šalys: Frank Steinhoff, Ewald Filbry, Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-Heroldsberg eG, Werner Bäcker, Europos Centrinis Bankas

2020 m. kovo 12 d. nutartimi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą ir nutarė, kad apeliantė turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

2019 m. rugsėjo 10 d. Finanzgericht Baden-Württemberg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Gardinia Home Decor GmbH / Hauptzollamt Ulm

(Byla C-670/19)

(2020/C 161/21)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Baden-Württemberg

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Gardinia Home Decor GmbH

Atsakovė: Hauptzollamt Ulm

2020 m. vasario 27 d. nutartimi Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) nusprendė:

1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾, iš dalies pakeisto 2010 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 861/2010 ⁽²⁾, I priede pateikta Kombinuotoji nomenklatūra turi būti aiškinama taip, kad užuolaidų karnizai iš netauriųjų metalų priskiriami prie 8032 41 90 subpozicijos, išskyrus atvejus, kai šie karnizai yra tik pageidaujamo ilgio atkarpomis supjaustyti profiliai, vamzdžiai ar strypai, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad galėtų pats atlikti pagrindinėje byloje nagrinėjamų prekių tarifinį klasifikavimą, atsižvelgdamas į informaciją, kurią jam pateikė Teisingumo Teismas, atsakydamas į pirmąjį klausimą.

⁽¹⁾ OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382.

⁽²⁾ Reglamentas, iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 284, 2010, p. 1).

2019 m. lapkričio 18 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A/ Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

(Byla C-835/19)

(2020/C 161/22)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Atsakovės: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

Prejudicinis klausimas

Ar, sudarant koncesijų sutartis, [Europos Sąjungos] teisei, visų pirma direktyvoje [2014/23] ⁽¹⁾ įtvirtintiems principams, konkrečiai, sutarties sudarymo procedūrų pasirinkimo laisvės principui, laikantis 68 konstatuojamojoje dalyje ir 30 straipsnyje nustatytų skaidrumo ir lygiateisiškumo principų, prieštarauja *d.lgs. 18 aprile 2016, n. 50* (2016 m. balandžio 18 d. Įstatyminis dekretas Nr. 50) 178 straipsnio 8bis dalies nuostata, kuria perkančiosioms organizacijoms besąlygiškai draudžiama sudaryti greitkelių koncesijų sutartis, kurių terminas pasibaigė ar baigiasi, pasinaudojant 183 straipsnyje, reglamentuojančiame projekto finansavimą, numatytais procedūromis?

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, 2014, p. 1).

2019 m. gruodžio 3 d. *Pink Lady America LLC* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. rugsėjo 24 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-112/18 *Pink Lady America* / BAVT

(Byla C-886/19 P)

(2020/C 161/23)

Proceso kalba: A

Šalys

Apeliantė: *Pink Lady America LLC*, atstovaujama avvocati R. Manno, S. Sernia

Kitos proceso šalys: Bendrijos augalų veislių tarnyba, *Western Australian Agriculture Authority* (WAAA)

2020 m. kovo 3 d. nutartimi Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą sprendimų nagrinėjanti kolegija) priėmė sprendimą, kad apeliacinis skundas nepriimamas ir kad *Pink Lady America LLC* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

2019 m. lapkričio 29 d. *Camelia Manéa* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-225/18 *Manéa* / CdT

(Byla C-892/19 P)

(2020/C 161/24)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: *Camelia Manéa*, atstovaujama advokato M.-A. Lucas

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras (CdT)

Apeliantės reikalavimai

- panaikinti 2019 m. rugsėjo 12 d. sprendimą (T-225/18);
- priimti naują sprendimą dėl ieškinio ir patenkinti apeliantės ieškinio pirmojoje instancijoje reikalavimus,
- priteisti iš CdT bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą, apeliantė pateikia septynis argumentus.

Pirmasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 36-38 punktais, grindžiamas pirmojo ieškinio pagrindo faktinio ir teisinio pagrindo iškraipymu.

Antrasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 43 punktu, grindžiamas įrodinėjimo taisyklių pažeidimu, klaidingu vertinimu, susijusiu su neišsamiu bylos medžiagos išnagrinėjimu, įrodymų iškraipymu ir bylos dokumento informacijos iškraipymu.

Trečiasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 44 punktu, grindžiamas motyvų prieštaravimu, 2016 m. birželio 10 d. sprendimo iškraipymu ar iš esmės klaidingu vertinimu, kurį lėmė neišsamus bylos išnagrinėjimas, taip pat pareigos atkurti ankstesnę padėtį atsižvelgiant į teisėtumą pažeidimu.

Ketvirtasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 55 punktu, grindžiamas 2017 m. gegužės 29 d. sprendimo motyvu iškraipymu.

Penktasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 56 punktu, grindžiamas ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti nesilaikymu, iškraipymu.

Šeštasis pagrindas grindžiamas skundžiamo sprendimo 81 ir 83 punktų prieštaravimu.

Septintasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 84 punktu, grindžiamas argumentų iškraipymu, iš esmės klaidingu vertinimu, kurį lėmė neišsamus bylos medžiagos išnagrinėjimas, ir nepakankamu Bendrojo Teismo atsakymu į apeliantės argumentus.

2019 m. gruodžio 10 d. *Esim Chemicals GmbH* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. spalio 9 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-713/18 *Esim Chemicals* / *EUIPO*

(Byla C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Esim Chemicals GmbH*, atstovaujama advokatų I. Rungg ir I. Innerhofer

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba

2020 m. kovo 3 d. nutartimi Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą sprendimų nagrinėjanti kolegija) priėmė sprendimą, kad apeliacinis skundas nepriimamas ir kad *Esim Chemicals GmbH* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

2019 m. gruodžio 16 d. *Landesverwaltungsgericht Steiermark* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Fluctus s.r.o.* ir kt.

(Byla C-920/19)

(2020/C 161/26)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: *Fluctus s.r.o.*, *Fluentum s.r.o.*, KI

Atsakovė: *Landespolizeidirektion Steiermark*

Į bylą įstojusi šalis: *Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 56 straipsnis aiškintinas taip, kad, vertinant Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje valstybės azartinių lošimų monopolio atveju neteisėta laikomą koncesininko skleidžiamą reklamą, svarbu tai, ar apskritai per atitinkamą laikotarpį azartinių lošimų rinka iš tikrųjų augo, ar pakanka vien to, kad reklama siekiama paskatinti aktyviai lošti, pavyzdžiui, menkinant lošimo keliamą pavojų, iš lošimo gautas pajamas panaudojant bendrojo intereso veiklai ir taip sukuriant teigiamą lošimo įvaizdį arba didinant lošimo patrauklumą paveikiomis reklaminėmis žinutėmis, kuriomis viliojama galimais dideliais laimėjimais?

2. Ar SESV 56 straipsnis taip pat aiškintinas taip, kad galimai monopolininko skleidžiama reklama bet kuriuo atveju reiškia monopolio reglamentavimo nenuoseklumą, ar monopolininkas – jei atitinkamą reklaminę veiklą vykdo privatus paslaugų teikėjas – taip pat gali skatinti aktyviai lošti, pavyzdžiui, menkindamas lošimo keliamą pavojų, iš lošimo gautas pajamas panaudodamas bendrojo intereso veiklai ir taip sukurdamas teigiamą lošimo įvaizdį arba didindamas lošimo patrauklumą paveikiomis reklaminėmis žinutėmis, kuriomis viliojama galimais dideliais laimėjimais?
3. Ar valstybės teismas, kuris pagal savo kompetenciją turi taikyti SESV 56 straipsnį, remdamasis jam suteiktu įgaliojimu priimti sprendimus privalo užtikrinti visišką šios teisės normos veiksmingumą netaikydamas jokios, jo manymu, šiai normai prieštaraujančios nacionalinės teisės nuostatos, net jei jos atitiktis Sąjungos teisei buvo patvirtinta per procesą Konstituciniame Teisme?

**2019 m. gruodžio 18 d. Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje FMS ir FNZ / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi
Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Byla C-924/19)

(2020/C 161/27)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: FMZ ir FNZ

Atsakovai: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Prejudiciniai klausimai

1. [Dėl naujo nepriimtimumo pagrindo]

Ar 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES⁽¹⁾ dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (nauja redakcija) (toliau – Prieglobsčio procedūrų direktyva) 33 straipsnio nuostatos dėl nepriimtinių prašymų gali būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos per prieglobsčio procedūrą prašymas laikomas nepriimtiniu, jeigu prašytojas į Vengriją atvyko per šalį, kurioje jis nebuvo persekiojamas ir jam nekilo didelės žalos pavojus, arba kurioje yra užtikrinamas tinkamas apsaugos lygis?

2. [Dėl prieglobsčio procedūros vykdymo]

a) Ar atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 18 straipsnį Prieglobsčio procedūrų direktyvos 6 straipsnį ir 38 straipsnio 4 dalį, taip pat 34 konstatuojamąją dalį, pagal kurią nustatoma pareiga nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus, reikia aiškinti taip, kad prieglobsčio srityje kompetentinga valstybės narės valdžios institucija privalo prašytojui užtikrinti galimybę inicijuoti prieglobsčio procedūrą tuo atveju, jei ji neišnagrinėjo prašymo suteikti prieglobstį esmės, pasirėmusi pirmajame prejudiciniame klausime nurodytu nepriimtimumo pagrindu, ir vėliau nurodė grąžinti prašytoją į trečiąją šalį, kuri atsisakė jį priimti?

b) Jei į antrąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai: a) koks yra tikslus šio įpareigojimo turinys? Ar juo numatoma pareiga užtikrinti galimybę pateikti naują prašymą suteikti prieglobstį, taip panaikinant neigiamas paskesnių prašymų pasekmes, nurodomas Prieglobsčio procedūrų direktyvos 33 straipsnio 2 dalies d punkte ir 40 straipsnyje, ar, priešingai, juo numatoma *ex officio* prieglobsčio procedūros pradžia arba vykdymas?

- c) Jei į 2a prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, atsižvelgiant taip pat į Prieglobsčio procedūrų direktyvos 38 straipsnio 4 dalį, ar nepasikeitus faktinėms aplinkybėms valstybė narė gali iš naujo nagrinėti prašymo nepriimtinumą vykdydama šią naują procedūrą (tokiu atveju ji turėtų galimybę taikyti bet kurią iš III skyriuje nurodytų procedūrų, pvz., iš naujo taikyti nepriimtumo pagrindą), ar ji privalo nagrinėti prieglobsčio prašymą iš esmės, kiek tai susiję su kilmės šalimi?
- d) Ar atsižvelgiant į Chartijos 18 straipsnį pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 33 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies b ir c punktus, taip pat jos 35 ir 38 straipsnius, trečiosios šalies vykdytina readmisija yra kumuliacinė sąlyga norint taikyti nepriimtumo pagrindą, t. y. norint priimti sprendimą, pagrįstą nepriimtumo pagrindu, ar šios sąlygos įgyvendinimą užtenka patikrinti tuo metu, kai toks sprendimas vykdomas?

3. [Dėl tranzito zonos kaip sulaikymo vietos vykdant prieglobsčio procedūrą]

Tolesnius klausimus reikia pateikti tuo atveju, jei, atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį prejudicinį klausimą, prieglobsčio procedūra vykdytina.

- a) Ar Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos leidžiama sulaikyti prieglobsčio prašytoją tranzito zonoje ilgiau nei keturioms savaitėms?
- b) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES ⁽²⁾, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (nauja redakcija) (toliau – Priėmimo direktyva) 2 straipsnio h punktą, taikytiną pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 26 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad apgyvendinimas tranzito zonoje tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje (apgyvendinimas zonoje, iš kurios savo noru teisėtai negalima išvykti jokia kryptimi), ilgesniam nei Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnyje nustatytam keturių savaičių laikotarpiui, laikytinas sulaikymu?
- c) Ar aplinkybė, kad prašytojo sulaikymas ilgesniam nei Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnyje nustatytam keturių savaičių laikotarpiui, vykdomas tik todėl, kad jis negali patenkinti savo poreikių (apgyvendinimo ir prasimaitinimo), nes tam neturi materialių priemonių, atitinka Priėmimo direktyvos 8 straipsnį, taikytiną pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 26 straipsnį?
- d) Ar aplinkybės, kad dėl *de facto* sulaikymo laikomo apgyvendinimo ilgesniam nei Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnyje nustatytam keturių savaičių laikotarpiui nebuvo priimtas sprendimo dėl sulaikymo, kad neužtikrinama teisinė priemonė sulaikymo teisėtumui ir tolesniam jo taikymui užginčyti, kad *de facto* sulaikymas vykdomas neišnagrinėjus jo būtinumo ir proporcingumo ar galimų alternatyvų, ir kad neapibrėžta jo tiksli trukmė ir netgi jo pabaigos momentas, atitinka Priėmimo direktyvos 8 ir 9 straipsnius, taikytinus pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 26 straipsnį?
- e) Ar Chartijos 47 straipsnį galima aiškinti taip, kad kai valstybės narės teismas susiduria su aiškiai neteisėtu sulaikymu, jis gali, kol pasibaigs administracinis procesas, kaip apsaugos priemonę įpareigoti valdžios instituciją nustatyti trečiosios valstybės piliečio buvimo vietą, esančią už tranzito zonos ribų, kuri nėra sulaikymo vieta?

4. [Dėl tranzito zonos kaip sulaikymo vietos, susijusios su užsieniečių kontrolės policijos veiklos sritimi]

Tolesnius klausimus reikia pateikti tuo atveju, jei, atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį prejudicinį klausimą, vykdytina ne prieglobsčio procedūra, o procedūra, susijusi su užsieniečių kontrolės policijos veiklos sritimi.

- a) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB ⁽³⁾ dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (toliau – Grąžinimo direktyva) 17 ir 24 konstatuojamąsias dalis, taip pat jos 16 straipsnį reikia aiškinti taip, kad apgyvendinimas tranzito zonoje tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje (apgyvendinimas zonoje, iš kurios savo noru teisėtai negalima išvykti jokia kryptimi) reiškia laisvės atėmimą, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas?

- b) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, aplinkybė, kad prašytojas iš trečiosios šalies sulaikomas tik todėl, kad jam taikytina grąžinimo priemonė ir jis neturi materialių sąlygų savo poreikiams (apgyvendinimo ir prasimaitinimo) patenkinti, atitinka Grąžinimo direktyvos 16 konstatuojamąją dalį ir 15 straipsnio 1 dalį?
- c) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį, 47 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, aplinkybės, kad dėl *de facto* sulaikymu laikomo apgyvendinimo nebuvo priimtas sprendimas dėl sulaikymo, kad neužtikrinama teisinė priemonė sulaikymo teisėtumui ir tolesniam jo taikymui užginčyti, ir kad *de facto* sulaikymas vykdomas neišnagrinėjus jo būtinumo ir proporcingumo ar galimų alternatyvų atitinka Grąžinimo direktyvos 16 konstatuojamąją dalį ir 15 straipsnio 2 dalį?
- d) Ar atsižvelgiant į Chartijos 1, 4, 6 ir 47 straipsnius Grąžinimo direktyvos 15 straipsnio 1 dalį ir 4–6 dalis, taip pat 16 konstatuojamąją dalį galima aiškinti taip, kad pagal jas draudžiama sulaikymą vykdyti neapibrėžus jo tikslis trukmės ir pabaigos momento?
- e) Ar Sąjungos teisę galima aiškinti taip, kad, kai valstybės narės teismas susiduria su aiškiai neteisėtu sulaikymu, jis gali, kol pasibaigs administracinis procesas, kaip apsaugos priemonę įpareigoti valdžios instituciją nurodyti trečiosios valstybės piliečiui buvimo vietą, esančią už tranzito zonos ribų, kuri nebūtų sulaikymo vieta?

5. [Dėl veiksmingos teisminės gynybos dėl sprendimo, kuriuo pakeičiama šalis, į kurią grąžinama]

Ar, atsižvelgiant į Chartijos 47 straipsnį, Grąžinimo direktyvos 13 straipsnį, pagal kurį trečiosios šalies piliečiui suteikiama veiksminga teisė pareikšti ieškinį dėl „sprendimų, susijusių su grąžinimu“, reikia aiškinti taip, kad, kai pagal vidaus teisės aktus numatyta teisminė priemonė neveiksminga, teismas privalo bent vieną kartą patikrinti skundą, pateiktą dėl sprendimo, kuriuo pakeičiama šalis, į kurią grąžinama?

⁽¹⁾ OL L 180, 2013, p. 60.

⁽²⁾ OL L 180, 2013, p. 96.

⁽³⁾ OL L 348, 2008, p. 98.

2019 m. gruodžio 18 d. Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SA ir SA jaunesnysis / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Byla C-925/19)

(2020/C 161/28)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: SA ir SA jaunesnysis

Atsakovai: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Prejudiciniai klausimai

1. [Dėl naujo nepriimtumo pagrindo]

Ar 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES ⁽¹⁾ dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (nauja redakcija) (toliau – Prieglobsčio procedūrų direktyva) 33 straipsnio nuostatos dėl nepriimtinių prašymų gali būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos per prieglobsčio procedūrą prašymas laikomas nepriimtiniu, jeigu prašytojas į Vengriją atvyko per šalį, kurioje jis nebuvo persekiojamas ir jam nekilo didelės žalos pavojus, arba kurioje yra užtikrinamas tinkamas apsaugos lygis?

2. [Dėl prieglobsčio procedūros vykdymo]

- a) Ar atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 18 straipsnį Prieglobsčio procedūrų direktyvos 6 straipsnį ir 38 straipsnio 4 dalį, taip pat 34 konstatuojamąją dalį, pagal kurią nustatoma pareiga nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus, reikia aiškinti taip, kad prieglobsčio srityje kompetentinga valstybės narės valdžios institucija privalo prašytojui užtikrinti galimybę inicijuoti prieglobsčio procedūrą tuo atveju, jei ji neišnagrinėjo prašymo suteikti prieglobstį esmės, pasirėmusi pirmajame prejudiciniame klausime nurodytu nepriimtumo pagrindu, ir vėliau nurodė grąžinti prašytoją į trečiąją šalį, kuri atsisakė jį priimti?
- b) Jei į antrąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai: a) koks yra tikslus šio įpareigojimo turinys? Ar juo numatoma pareiga užtikrinti galimybę pateikti naują prašymą suteikti prieglobstį, taip panaikinant neigiamas paskesnių prašymų pasekmes, nurodomas Prieglobsčio procedūrų direktyvos 33 straipsnio 2 dalies d punkte ir 40 straipsnyje, ar, priešingai, juo numatoma *ex officio* prieglobsčio procedūros pradžia arba vykdymas?
- c) Jei į 2a prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, atsižvelgiant taip pat į Prieglobsčio procedūrų direktyvos 38 straipsnio 4 dalį, ar nepasikeitus faktinėms aplinkybėms valstybė narė gali iš naujo nagrinėti prašymo nepriimtumą vykdydama šią naują procedūrą (tokiu atveju ji turėtų galimybę taikyti bet kurią iš III skyriuje nurodytų procedūrų, pvz., iš naujo taikyti nepriimtumo pagrindą), ar ji privalo nagrinėti prieglobsčio prašymą iš esmės, kiek tai susiję su kilmės šalimi?
- d) Ar atsižvelgiant į Chartijos 18 straipsnį pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 33 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies b ir c punktus, taip pat jos 35 ir 38 straipsnius, trečiosios šalies vykdytina readmisija yra kumuliacinė sąlyga norint taikyti nepriimtumo pagrindą, t. y. norint priimti sprendimą, pagrįstą nepriimtumo pagrindu, ar šios sąlygos įgyvendinimą užtenka patikrinti tuo metu, kai toks sprendimas vykdomas?

3. [Dėl tranzito zonos kaip sulaikymo vietos vykdant prieglobsčio procedūrą]

Tolesnius klausimus reikia pateikti tuo atveju, jei, atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį prejudicinį klausimą, prieglobsčio procedūra vykdytina.

- a) Ar Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos leidžiama sulaikyti prieglobsčio prašytoją tranzito zonoje ilgiau nei keturioms savaitėms?
- b) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES (²), kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (nauja redakcija) (toliau – Priėmimo direktyva) 2 straipsnio h punktą, taikytiną pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 26 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad apgyvendinimas tranzito zonoje tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje (apgyvendinimas zonoje, iš kurios savo noru teisėtai negalima išvykti jokia kryptimi), ilgesniam nei Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnyje nustatytam keturių savaičių laikotarpiui, laikytinas sulaikymu?
- c) Ar aplinkybė, kad prašytojo sulaikymas ilgesniam nei Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnyje nustatytam keturių savaičių laikotarpiui, vykdomas tik todėl, kad jis negali patenkinti savo poreikių (apgyvendinimo ir prasimaitinimo), nes tam neturi materialių priemonių, atitinka Priėmimo direktyvos 8 straipsnį, taikytiną pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 26 straipsnį?
- d) Ar aplinkybės, kad dėl *de facto* sulaikymo laikomo apgyvendinimo ilgesniam nei Prieglobsčio procedūrų direktyvos 43 straipsnyje nustatytam keturių savaičių laikotarpiui nebuvo priimtas sprendimo dėl sulaikymo, kad neužtikrinama teisinė priemonė sulaikymo teisėtumui ir tolesniam jo taikymui užginčyti, kad *de facto* sulaikymas vykdomas neišnagrinėjus jo būtinumo ir proporcingumo ar galimų alternatyvų, ir kad neapibrėžta jo tiksli trukmė ir netgi jo pabaigos momentas, atitinka Priėmimo direktyvos 8 ir 9 straipsnius, taikytinus pagal Prieglobsčio procedūrų direktyvos 26 straipsnį?
- e) Ar Chartijos 47 straipsnį galima aiškinti taip, kad kai valstybės narės teismas susiduria su aiškiai neteisėtu sulaikymu, jis gali, kol pasibaigs administracinis procesas, kaip apsaugos priemonę įpareigoti valdžios instituciją nustatyti trečiosios valstybės piliečio buvimo vietą, esančią už tranzito zonos ribų, kuri nėra sulaikymo vieta?

4. [Dėl tranzito zonos kaip sulaikymo vietos, susijusios su užsieniečių kontrolės policijos veiklos sritimi]

Tolesnius klausimus reikia pateikti tuo atveju, jei, atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį prejudicinį klausimą, vykdytina ne prieglobsčio procedūra, o procedūra, susijusi su užsieniečių kontrolės policijos veiklos sritimi.

- a) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB ⁽¹⁾ dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (toliau – Grąžinimo direktyva) 17 ir 24 konstatuojamąsias dalis, taip pat jos 16 straipsnį reikia aiškinti taip, kad apgyvendinimas tranzito zonoje tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje (apgyvendinimas zonoje, iš kurios savo noru teisėtai negalima išvykti jokia kryptimi) reiškia laisvės atėmimą, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas?
- b) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, aplinkybė, kad prašytojas iš trečiosios šalies sulaikomas tik todėl, kad jam taikytina grąžinimo priemonė ir jis neturi materialių sąlygų savo poreikiams (apgyvendinimo ir prasimaitinimo) patenkinti, atitinka Grąžinimo direktyvos 16 konstatuojamąją dalį ir 15 straipsnio 1 dalį?
- c) Ar, atsižvelgiant į Chartijos 6 straipsnį, 47 straipsnį ir 52 straipsnio 3 dalį, aplinkybės, kad dėl *de facto* sulaikymo laikomo apgyvendinimo nebuvo priimtas sprendimas dėl sulaikymo, kad neužtikrinama teisinė priemonė sulaikymo teisėtumui ir tolesniam jo taikymui užginčyti, ir kad *de facto* sulaikymas vykdomas neišnagrinėjus jo būtinumo ir proporcingumo ar galimų alternatyvų atitinka Grąžinimo direktyvos 16 konstatuojamąją dalį ir 15 straipsnio 2 dalį?
- d) Ar atsižvelgiant į Chartijos 1, 4, 6 ir 47 straipsnius Grąžinimo direktyvos 15 straipsnio 1 dalį ir 4–6 dalis, taip pat 16 konstatuojamąją dalį galima aiškinti taip, kad pagal jas draudžiama sulaikymą vykdyti neapibrėžus jo tikslis trukmės ir pabaigos momento?
- e) Ar Sąjungos teisę galima aiškinti taip, kad, kai valstybės narės teismas susiduria su aiškiai neteisėtu sulaikymu, jis gali, kol pasibaigs administracinis procesas, kaip apsaugos priemonę įpareigoti valdžios instituciją nurodyti trečiosios valstybės piliečiui buvimo vietą, esančią už tranzito zonos ribų, kuri nebūtų sulaikymo vieta?

5. [Dėl veiksmingos teisminės gynybos dėl sprendimo, kuriuo pakeičiama šalis, į kurią grąžinama]

Ar, atsižvelgiant į Chartijos 47 straipsnį, Grąžinimo direktyvos 13 straipsnį, pagal kurį trečiosios šalies piliečiui suteikiama veiksminga teisė pareikšti ieškinį dėl „sprendimų, susijusių su grąžinimu“, reikia aiškinti taip, kad, kai pagal vidaus teisės aktus numatyta teisminė priemonė neveiksminga, teismas privalo bent vieną kartą patikrinti skundą, pateiktą dėl sprendimo, kuriuo pakeičiama šalis, į kurią grąžinama?

⁽¹⁾ OL L 180, 2013, p. 60.

⁽²⁾ OL L 180, 2013, p. 96.

⁽³⁾ OL L 348, 2008, p. 98.

2019 m. gruodžio 20 d. Győri Ítéltábla (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje J.Z. / OTP Jelzálogbank Zrt. ir kt.

(Byla C-932/19)

(2020/C 161/29)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Győri Ítéltábla

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: J.Z.

Kitos apeliacinio proceso šalys: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kuria remiantis negaliojančios yra tos su vartotoju sudarytos paskolos sutarties sąlygos – išskyrus sutarties sąlygas, dėl kurių derėtasi atskirai, – pagal kurias finansų įstaiga, išmokėdama sumą, skirtą turtui, kuris yra paskolos ar finansinės nuomos objektas, įsigyti, taiko užsienio valiutos pirkimo kursą, o apskaičiuodama mėnesines įmokas – valiutos pardavimo kursą arba bet kurią kitą valiutos keitimo kursą, kuris skiriasi nuo taikyto išmokant paskolą, ir kuria remiantis, kiek tai susiję su paskolos sumos išmokėjimu ir jos grąžinimu, negaliojančios sąlygos pakeičiamos nuostata, pagal kurią taikomas Vengrijos nacionalinio banko nustatytas oficialus atitinkamos valiutos keitimo kursas, neįvertinus to, ar minėta nuostata – atsižvelgiant į visas sutarties sąlygas – vartotoją iš tiesų apsaugo nuo ypač nuostolingų pasekmių, ir, beje, nesuteikiant galimybės vartotojui pareikšti savo valią dėl to, ar jis nori kreiptis dėl apsaugos, suteikiamos pagal tokią teisės nuostatą?

⁽¹⁾ OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

2020 m. sausio 10 d. *Amtsgericht Düsseldorf* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Flightright GmbH / Eurowings GmbH*

(Byla C-10/20)

(2020/C 161/30)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Flightright GmbH*

Atsakovė: *Eurowings GmbH*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar taisyklės dėl kompensacijos mokėjimo skrydžio atšaukimo atveju, nustatytos Reglamento (EB) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 5 straipsnyje, siejamame su 7 straipsniu, turi būti aiškinamos taip, kad keleiviams, išvykstantiems kitu maršrutu į galutinę paskirties vietą daugiau nei vieną valandą anksčiau tvarkaraštyje numatyto išvykimo laiko, taigi, atvykstantiems kitu skrydžiu į galutinę paskirties vietą anksčiau, nei būtų atvykę vykdamai planuotu (atšauktu) skrydžiu, taip pat *mutatis mutandis* taikoma reglamento 7 straipsnyje nustatyta teisė į kompensaciją?
2. a) Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar ši kompensacija, kuri iš esmės turi būti išmokėta pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 7 straipsnio 1 dalį, gali būti sumažinta pagal 7 straipsnio 2 dalį atsižvelgiant į skrydžio atstumą, jei kitu maršrutu atvykstama anksčiau tvarkaraštyje numatyto iš pradžių užsakyto skrydžio atvykimo laiko?

b) Jei į antrojo klausimo a dalį būtų atsakyta teigiamai: ar sumažinimas negalimas, jeigu atvykimo kitu maršrutu laikas pernelyg paankstinamas, palyginti su tvarkaraštyje numatytu iš pradžių užsakyto skrydžio atvykimo laiku, pavyzdžiui, daugiau nei tris valandas?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantys Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2020 m. sausio 14 d. Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje MC/ U.T.G. – Prefettura di Foggia

(Byla C-17/20)

(2020/C 161/31)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: MC

Atsakovė: U.T.G. – Prefettura di Foggia

Prejudicinis klausimas

Ar 2011 m. rugsėjo 6 d. Įstatyminio dekreto Nr. 159 91, 92 ir 93 straipsniai, kiek juose nenumatyti ikiteisminiai ginčai asmeniui, kuriam administracija taiko *informativa antimafia interdittiva* (draudžiamas antimafijos atskleidimas), suderinami su rungimosi principu, suformuluotu ir pripažintu kaip Sąjungos teisės principas?

2020 m. sausio 16 d. Verwaltungsgerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje XY

(Byla C-18/20)

(2020/C 161/32)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: XY

Kita kasacinio proceso šalis: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (¹) 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse vartojamos formuluotės „nauja informacija arba duomenys“, „atsirado arba prašytojas pateikė“ taip pat apima aplinkybes, kurios jau egzistavo prieš priimančią sprendimą, kuris įsiteisėjo, ankstesnėje prieglobsčio procedūroje?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar atsiradus naujų faktų ar įrodymų, kurie negalėjo būti pateikti ankstesnėje procedūroje ne dėl užsieniečio kaltės, pakanka suteikti prieglobsčio prašytojui galimybę reikalauti atnaujinti įsiteisėjusiu sprendimu pasibaigusią ankstesnę procedūrą?

3. Ar tuo atveju, jei prieglobsčio prašytojas dėl savo kaltės nepateikė argumentų dėl naujai nurodytų priežasčių dar ankstesnėje prieglobsčio procedūroje, institucijai leidžiama atsisakyti nagrinėti paskesnę prašymą iš esmės remiantis nacionaline norma, nustatančia administraciniuose procesuose visuotinai taikomą principą, nors valstybė narė nepriėmė specialių normų ir tinkamai neperkėlė Procedūros direktyvos 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų reikalavimų, todėl aiškiai nepasinaudojo Procedūros direktyvos 40 straipsnio 4 dalyje suteikta galimybe nustatyti normas, leidžiančias paskesnio prašymo nenagrinėti iš esmės?

(¹) OL L 180, 2013, p. 60.

2020 m. sausio 22 d. Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje RH / AB Volvo ir kt.

(Byla C-30/20)

(2020/C 161/33)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: RH

Atsakovės: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB ir Volvo Group España S.A.

Prejudicinis klausimas

Ar 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 (¹) dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 2 punktas, kuriame numatyta, kad asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas: „<...> bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlus įvykis, teismuose“, turi būti aiškinamas taip, kad juo nustatoma tik valstybės narės, kurioje yra minėta vieta, teismų tarptautinė jurisdikcija, todėl siekiant konkrečiai nustatyti toje valstybėje teritorinę jurisdikciją turintį nacionalinį teismą reikia remtis vidaus teisės procesinėmis normomis, ar šis punktas turi būti aiškinamas kaip mišri teisės norma, kuria atitinkamai tiesiogiai apibrėžiama tiek tarptautinė jurisdikcija, tiek nacionalinė teritorinė jurisdikcija, ir vidaus teisės normomis nereikia remtis?

(¹) OL L 351, 2012, p. 1.

2020 m. sausio 22 d. Audiencia Provincial de Alicante (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bankia S.A. / SI

(Byla C-31/20)

(2020/C 161/34)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Provincial de Alicante

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Bankia S.A.

Kita apeliacinio proceso šalis: SI

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalyje pripažįstamą neprivalomumo principą atitinka teismo išaiškinimas (pagal kurį sumos, nepagrįstai sumokėtos pagal sąlygą dėl išlaidų, įtvirtintą su vartotoju sudarytoje hipoteka užtikrintos paskolos sutartyje, gražinamos ne pripažinus tą sąlygą negaliojančia, o patenkinus savarankišką ieškinį, kuriam taikomas senaties terminas), dėl kurio vartotojas gali būti galutinai įpareigotas laikytis sąlygos dėl išlaidų, nes jis negalės jų susigrąžinti, jeigu minėto ieškinio senaties terminas bus suėjęs?
2. Ar reikalavimo grąžinti sumas, nepagrįstai sumokėtas taikant nesąžininga pripažintą sąlygą, senaties institutas atitinka minėtą neprivalomumo principą atsižvelgiant į tai, kad taikant šį institutą gali būti prarasta teisė susigrąžinti sumas, nors sąlyga pripažinta negaliojančia?
3. Tuo atveju, jeigu būtų atsakyta teigiamai, ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nurodyta sąvoka „protingas senaties terminas“ turi būti aiškinama remiantis vien nacionaliniais kriterijais, ar, priešingai, protingumui turi būti taikomi tam tikri specialūs reikalavimai, siekiant vartotojams skolininkams užtikrinti minimalų apsaugos lygį visose Europos Sąjungos srityse ir nepažeisti teisės į nesąžininga pripažintos sąlygos neprivalomumą esmės?
4. Tuo atveju, jeigu būtų pripažinta, kad protingas senaties terminas turi atitikti tam tikras minimalias sąlygas, ar protingumas gali priklausyti nuo to momento, kada pagal nacionalinės teisės aktus galima pareikšti ieškinį, ir ar protinga yra senaties terminą pradėti skaičiuoti sutarties sudarymo dieną, ar, priešingai, pagal nesąžiningų sąlygų neprivalomumo principą pirmiau ar tuo pačiu metu turi būti pripažinta, kad sąlyga dėl išlaidų negalioja, siekiant skolininkui užtikrinti protingą terminą, per kurį jis gali prašyti grąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2020 m. sausio 22 d. *Corte di appello di Napoli* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *TJ/ Balga Srl*

(Byla C-32/20)

(2020/C 161/35)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte di appello di Napoli

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: TJ

Kita apeliacinio proceso šalis: *Balga Srl*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 30 straipsnis aiškintinas taip, kad juo neteisėtų kolektyvinių atleidimų iš darbo atveju pripažįstama teisė į apsaugą, kuriai taikomi veiksmingumo, efektyvumo, tinkamumo ir atgrasymo kriterijai, o šiais kriterijais, atitinkančiais „Sąjungos teisėje“ numatytų sankcijų požymius, siekiama apsaugoti pagrindines vertybes, kurias atitikti turi nacionalinės teisės nuostata arba praktika, remiantis kuria taikoma konkreti sankcija nepagrįsto atleidimo iš darbo atveju turi atitikti šias vertybes? Ar dėl to minėti kriterijai laikytini svarbiu išoriniu apribojimu, kuriuo nagrinėdamas bylą gali remtis nacionalinis teismas tam, kad Direktyvą 98/59/EB ⁽¹⁾ įgyvendinantys nacionalinės teisės aktai arba praktika būtų suderinti su ES teise?

2. Ar apibrėžiant Sąjungos teisės sistemoje nustatytą apsaugos lygį neteisėto kolektyvinio atleidimo iš darbo atveju Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 30 straipsnis aiškintinas skiriant „deramą dėmesį“, t. y. laikant reikšmingomis išaiškinimuose nurodomos pataisytos Europos socialinės chartijos 24 straipsnio nuostatas, kaip jos išaiškintos Europos socialinių teisių komiteto sprendimuose, ir ar dėl to Sąjungos teisei prieštarauja nacionalinės teisės aktai ir praktika, kuriais, nenumatant galimybės grąžinti darbuotojo į jo darbo vietą, apsauga apribojama tik kompensacija, o jos maksimalus dydis nustatomas pirmiausia atsižvelgiant į darbo stažą, o ne į darbuotojo dėl prarasto pragyvenimo šaltinio patirtą žalą?
3. Ar nacionalinis teismas, vertindamas vidaus teisės nuostatas, kuria įgyvendinama ar nustatoma apsaugos priemonė neteisėtų kolektyvinių atleidimų iš darbo atveju (pažeidus atrankos kriterijus), atitiktį, turi atsižvelgti į Europos socialinės chartijos, kaip ji aiškinama joje nurodytų institucijų sprendimuose, turinį ir todėl laikyti, kad būtina taikyti apsaugą, kuria būtų visiškai arba bent jau iš esmės atkurta dėl darbo sutarties nutraukimo kilusios ekonominės pasekmės?
4. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20, 21, 34 ir 47 straipsniams prieštarauja Direktyvą 98/59/EB įgyvendinantis valstybės narės teisės aktai arba praktika, pagal kuriuos dėl [kolektyvinio atleidimo iš darbo] procedūros, taikytos po 2015 m. kovo 7 d. įdarbintiems darbuotojams, numatyta sankcijų sistema, priešingai nei numatyta dėl tos pačios procedūros, taikytos anksčiau įdarbintiems darbuotojams, neapima darbuotojo grąžinimo į darbo vietą ir pagal kurią bet kuriuo atveju neatkuriama dėl pajamų ir socialinės apsaugos praradimo kilusios pasekmės, pripažįstant tik kompensaciją, kurios dydis nustatomas pirmiausia atsižvelgiant į darbo stažą, taigi diferencijuojant sankcijas pagal įdarbinimo datą ir taip sukuriant skirtingo lygio apsaugą, grindžiamą šiuo kriterijumi, o ne realiomis pasekmėmis, kilusiomis nepagrįstai praradus pragyvenimo šaltinį?

(¹) 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/59/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo (OL L 225, 1998, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 327).

2020 m. sausio 23 d. Landgericht Ravensburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje UK / Volkswagen Bank GmbH

(Byla C-33/20)

(2020/C 161/36)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Ravensburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: UK

Atsakovė: Volkswagen Bank GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB (¹) 10 straipsnio 2 dalies 1 punktą turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutartyje:
 - a) turi būti nurodyta sudarant kredito sutartį galiojanti, absoliučiu skaičiumi išreikšta palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma ar bent galiojanti orientacinė palūkanų norma (šiuo atveju bazinė palūkanų norma pagal BGB [*Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas)] 247 straipsnį), kuria remiantis pridėjus tam tikrą priedą (šiuo atveju penkis procentinius punktus pagal BGB 288 straipsnio 1 dalies antrą sakinį) apskaičiuojama galiojanti palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma, išreikšta absoliučiu skaičiumi;

- b) turi būti konkrečiai paaiškintas palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos tikslinimo mechanizmas ar bent daroma nuoroda į nacionalinės teisės normas, kuriose reglamentuojamas palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos tikslinimas (BGB 247 straipsnis ir 288 straipsnio 1 dalies antras sakinyss)?
2. Ar Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies r punktas turi būti aiškinamas taip, jog kredito sutartyje būtina nurodyti konkretų, vartotojui suprantamą išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtinos išankstinio grąžinimo kompensacijos apskaičiavimo metodą, kad vartotojas galėtų bent apytikriai apskaičiuoti kompensacijos, kurią privalės sumokėti nutraukdamas sutartį anksčiau nustatyto termino, dydį?
3. Ar Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies s punktas turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutartyje:
- a) taip pat turi būti nurodomos nacionalinėje teisėje reglamentuojamos kredito sutarties šalių teisės nutraukti sutartį, visų pirma paskolos gavėjo teisė nutraukti sutartį dėl svarbios priežasties pagal BGB 314 straipsnį terminuotų paskolos sutarčių atveju;
- b) visais kredito sutarties šalių teisės nutraukti sutartį atvejais turi būti nurodyti teisės nutraukti sutartį įgyvendinimui taikomi reikalavimai – išankstinio pranešimo laikotarpis ir pranešimo forma?

(¹) OL L 133, 2008, p. 66.

2020 m. sausio 27 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AQ, BO, CP / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Byla C-40/20)

(2020/C 161/37)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: AQ, BO, CP

Kitos apeliacinio proceso šalys: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB (Tarybos direktyva dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis; toliau – direktyva) (¹) nurodyto Bendrojo susitarimo 5 punktą „Piktnaudžiavimo prevencijos priemonės“, skaitomą kartu su 6 ir 7 konstatuojamosiomis dalimis ir su šio susitarimo 4 punktu („Nediskriminavimo principas“), taip pat atsižvelgiant į [Europos Sąjungos] teisės lygiavertiškumo, veiksmingumo ir veiksmingo poveikio principus, yra draudžiamos nacionalinės teisės normos, būtent – 1. 240/2010 (Įstatymas Nr. 240/2010) 24 straipsnio 3 dalies a punktas ir 22 straipsnio 9 dalis, kuriomis universitetams leidžiama be kiekybinių apribojimų sudaryti trejų metų (su galimybe pratęsti dar dvejiems metams) terminuotas sutartis su tyrėjais, nereikalaujant, kad sutarties sudarymas ir pratęsimas būtų grindžiamas objektyvia priežastimi, siejama su laikiniais arba išimtiniais universiteto poreikiais, ir kuriomis numatoma, kad vienintelis apribojimas nustatant pakartotinius terminuotus darbo santykius su tuo pačiu asmeniu yra trukmė, kuri negali viršyti 12 metų, net jei nedirbta nepertraukiamai?
- 2) Ar pagal minėtą Bendrojo susitarimo 5 punktą, skaitomą kartu su direktyvos 6 ir 7 konstatuojamosiomis dalimis ir su minėtu šio susitarimo 4 punktu, taip pat atsižvelgiant į [Europos Sąjungos] teisės veiksmingumą, yra draudžiamos nacionalinės teisės normos (būtent – 1. 240/2010 24 straipsnis ir 29 straipsnio 1 dalis) tais atvejais, kai universitetams suteikiama galimybė įdarbinti tyrėjus tik pagal terminuotas sutartis, nereikalaujant priimti atitinkamo sprendimo dėl laikinų arba išimtinių poreikių egzistavimo ir nenustatant jokių apribojimų, paeiliui sudarant galimai neapibrėžto skaičiaus terminuotas sutartis esant įprastiems šių universitetų mokymo ir mokslinių tyrimų poreikiams?

- 3) Ar pagal to paties Bendrojo susitarimo 4 punktą yra draudžiama nacionalinės teisės norma, t. y. *D.lgs. 75/2017* (Įstatyminis dekretas Nr. 75/2017) (kaip jis aiškinamas minėtame *circolare ministeriale n. 3/2017* (Ministro įsakymas Nr. 3/2017)) 20 straipsnio 1 dalis, kuria, nors pripažįstama galimybė stabilizuoti viešųjų mokslinių tyrimų įstaigose pagal terminuotas sutartis dirbančių tyrėjų padėtį (tačiau tik jei iki 2017 m. gruodžio 31 d. jie išdirbo bent trejus metus), pagal terminuotas sutartis dirbantiems universiteto tyrėjams šia galimybe pasinaudoti neleidžiama tik dėl to, kad *D.lgs. 75/2017* 22 straipsnio 16 dalimi darbo santykiams, nors jie pagal įstatymą grindžiami darbo sutartimi, taikomos „viešosios teisės normos“, nepaisant to, kad pagal *l. 240/2010* 22 straipsnio 9 dalį ta pati maksimalios trukmės taisyklė taikoma tiek mokslinių tyrimų įstaigų, tiek universitetų tyrėjams, kurie pagal paskesniame 24 straipsnyje nurodytas sutartis arba pagal tame pačiame 22 straipsnyje nurodytas mokslinių tyrimų užduotis gali nustatyti terminuotas darbo santykius su universitetais ir su mokslinių tyrimų įstaigomis?
- 4) Ar atsižvelgiant į minėtą Bendrąjį susitarimą pagal lygiavertiškumo ir veiksmingumo bei ES teisės veiksmingo poveikio principus ir pagal jo 4 punkte įtvirtintą nediskriminavimo principą yra draudžiamos nacionalinės teisės normos (*l. 240/2010* 24 straipsnio 3 dalies a punktas ir *D.lgs. 81/2015* (Įstatyminis dekretas Nr. 81/2015) 29 straipsnio 2 dalies d punktas ir 4 dalis), kuriomis, nors ir numatytos visiems viešojo ir privačiojo sektoriaus darbuotojams taikomos taisyklės, paskutinį kartą įtrauktos į tą patį *decreto n. 81*, kuriuo (nuo 2018 m.) nustatytas 24 mėnesių (įskaitant bet kokią pratęsimą ir atnaujinimą) terminuotų darbo santykių maksimalios trukmės apribojimas ir reikalaujama, kad tokio tipo darbo santykiai viešojo administravimo institucijose būtų nustatomi atsižvelgiant į „laikinus ir išimtinus poreikius“, universitetams leidžiama įdarbinti tyrėjus pagal trejų metų terminuotas sutartis, kurios gali būti pratęšiamos dar dvejiems metams, jei per tuos trejus metus vykdyta mokslinių tyrimų ir mokymo veikla įvertinta teigiamai, nereikalaujant, nei kad pirmosios sutarties sudarymas, nei kad jos pratęsimas būtų grindžiamas tokiais universiteto laikiniais ar išimtiniais poreikiais, taip pat pasibaigus penkeriems metams numatant galimybę su tuo pačiu arba su kitais asmenimis sudaryti dar vieną tokio paties tipo terminuotą sutartį siekiant patenkinti tuos pačius mokymo ir mokslinių tyrimų poreikius, kaip ir ankstesne sutartimi?
- 5) Ar pagal minėto Bendrojo susitarimo 5 punktą, taip pat atsižvelgiant į veiksmingumo ir lygiavertiškumo principus ir pirmiau minėtą 4 punktą, yra draudžiamos nacionalinės teisės normos (*D.lgs. 81/2015* 29 straipsnio 2 dalies d punktas ir 4 dalis ir *D.lgs. 165/2001* (Įstatyminis dekretas Nr. 165/2001) 36 straipsnio 2 ir 5 dalys), kuriomis neleidžiama universitetų tyrėjams, įdarbintiems pagal trejų metų terminuotas sutartis, kurios gali būti pratęšiamos dar dvejiems metams (kaip numatyta minėtame *l. 240/2010* 24 straipsnio 3 dalies a punkte), vėliau įsidarbinti pagal neterminuotas sutartis, Italijos vidaus teisės sistemoje nenumatant kitų tinkamų priemonių užkirsti kelią piktnaudžiavimui universitetuose paeiliui nustatant terminuotas darbo santykius ir už tai nubausti?

(¹) 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

2020 m. sausio 27 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) / PC, RE

(Byla C-44/20)

(2020/C 161/38)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Kitos apeliacinio proceso šalys: PC, RE

Prejudiciniai klausimai

- a) Ar prie 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB ⁽¹⁾ pridėto 1999 m. kovo 18 d. Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punktą turi būti suprantamas taip, kad juo reikalaujama atsižvelgti į darbuotojo pagal terminuotą sutartį institucijoje išdirbtus tarnybos laikotarpius einant tas pačias pareigas kaip toje pačioje institucijoje tos pačios kategorijos nuolatinis darbuotojas, tam, kad būtų nustatytas jo darbo stažas, taip pat tais atvejais, kai darbuotojas paskiriamas į nuolatines pareigas po viešojo konkurso, nepaisant konkurso procedūros ypatumų, kurie, kaip minėta, lemia visišką santykių pasikeitimą, konkurso procedūroje dalyviui sutinkant juos nutraukti, ir naujų santykių, nustatomų oficialiu sprendimu skirti į pareigas, kuriems būdingos specialios pareigos ir didesnis stabilumas, atsiradimą?
- b) Jeigu atsakymas į a) punkte nurodytą klausimą būtų teigiamas, ar turi būti pripažįstamas visas anksčiau įgytas darbo stažas ar yra objektyvių priežasčių, dėl kurių be visiško pripažinimo būtų galima, remiantis minėtais ypatumais, diferencijuoti pripažinimo kriterijus?
- c) Jeigu atsakymas į b) punkte nurodytą klausimą būtų neigiamas, kokiais kriterijais remiantis turi būti apskaičiuojamas pripažintinas darbo stažas, kad nebūtų laikomas diskriminaciniu?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

2020 m. sausio 28 d. *Bundesverwaltungsgericht* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje F. / *Karlsruhės miestas*

(Byla C-47/20)

(2020/C 161/39)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas, apeliantas ir kasatorius: F.

Atsakovas, kita apeliacinio proceso šalis ir kita kasacinio proceso šalis: *Karlsruhės miestas*

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Direktyvos 2006/126/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalį ir 11 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą valstybei narei, kurios teritorijoje iš kitoje valstybėje narėje išduoto A ir B kategorijų ES vairuotojo pažymėjimo turėtojo dėl vairavimo neblaiviam buvo atimta teisė vairuoti motorines transporto priemones pirmojoje valstybėje narėje su šiuo vairuotojo pažymėjimu, draudžiama atsisakyti pripažinti šių kategorijų vairuotojo pažymėjimą, kuris suinteresuotajam asmeniui buvo išduotas antrojoje valstybėje narėje po to, kai buvo atimtas, jį atnaujinant pagal Direktyvos 2006/126/EB 7 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą?

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/126/EB dėl vairuotojo pažymėjimų (OL L 403, 2006, p. 18; klaidų ištaisymas OL L 169, 2016 6 28, p. 18).

2020 m. vasario 3 d. Bundesgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hengstenberg GmbH & Co. KG / Spreewaldverein e.V.

(Byla C-53/20)

(2020/C 161/40)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Kita apeliacinio proceso šalis: Spreewaldverein e.V.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar reikšmingo specifikacijos keitimo procedūroje pakanka bet kokio esamo ar galimo, tikėtino ekonominio poveikio fiziniam ar juridiniam asmeniui, kad juo būtų galima pagrįsti teisėtą interesą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012⁽¹⁾ 53 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, siejamą su 49 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ir 4 dalies antra pastraipą, kurio reikalaujama teikiant prieštaravimą dėl paraiškos ar apeliacinį skundą dėl teigiamo sprendimo dėl paraiškos?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar reikšmingo specifikacijos keitimo procedūroje teisėtą interesą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 53 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, siejamą su 49 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ir 4 dalies antra pastraipą, gali turėti (tik) veiklos vykdytojai, kurie gamina panašius produktus arba maisto produktus kaip veiklos vykdytojai, įregistravę saugomą geografinę nuorodą?

3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

a) ar reikalavimus dėl teisėto intereso, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 49 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ir 4 dalies antrą pastraipą, reikia skirtingai taikyti įregistravimo procedūrai pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 49–52 straipsnius ir specifikacijos keitimo procedūrai pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 53 straipsnį ir

b) ar dėl šios priežasties reikšmingo specifikacijos keitimo procedūroje teisėtą interesą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 53 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, siejamą su 49 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ir 4 dalies antra pastraipą, gali turėti tik gamintojai, kurie geografinėje vietovėje gamina produktus, atitinkančius produkto specifikaciją, arba konkrečiai planuoja tokią gamybą, todėl „nevietiniams“ automatiškai netaikoma teisė remtis teisėtu interesu?

⁽¹⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1).

2020 m. vasario 5 d. Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje VAS „Latvijas dzelzceļš“ / Valsts dzelzceļa administrācija

(Byla C-60/20)

(2020/C 161/41)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administratīvā apgabaltiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: VAS „Latvijas Dzelzceļš“

Kita apeliacinio proceso šalis: Valsts dzelzceļa administrācija

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar Direktyvos 2012/34 ⁽¹⁾ 13 straipsnio 2 ir 6 dalis (Reglamento 2017/2177 ⁽²⁾ 15 straipsnio 5 ir 6 dalis) reikia taikyti taip: reguliavimo institucija gali įpareigoti infrastruktūros objekto savininką, kuris nėra paslaugų įrenginio operatorius, suteikti prieigą prie paslaugų?
- 2) Ar Direktyvos 2012/34 13 straipsnio 6 dalį (Reglamento 2017/2177 15 straipsnio 5 ir 6 dalis) reikia aiškinti taip: pagal ją pastato savininkas gali nutraukti nuomos santykius ir pertvarkyti paslaugų įrenginį?
- 3) Ar Direktyvos 2012/34 13 straipsnio 6 dalį (Reglamento 2017/2177 15 straipsnio 5 ir 6 dalis) reikia aiškinti taip: pagal ją reguliavimo institucija įpareigojama patikrinti tik tai, ar paslaugų įrenginio operatorius (šiuo atveju – paslaugų įrenginio savininkas) iš tikrųjų nusprendė jį pertvarkyti?

⁽¹⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/34/ES, kuria sukuriama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, 2012, p. 32).

⁽²⁾ 2017 m. lapkričio 22 d. Europos Komisijos įgyvendinimo reglamento 2017/2177 dėl galimybės naudotis geležinkelių paslaugų įrenginiais ir su geležinkeliais susijusiomis paslaugomis (OL L 307, 2017, p. 1).

2020 m. vasario 10 d. Cour du travail de Liège (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) / M.

(Byla C-67/20)

(2020/C 161/42)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour du travail de Liège

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Kita apeliacinio proceso šalis: M.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinės teisės reglamentuojama teisės gynimo priemonė, suteikta prieglobsčio prašytojui, kuriam siūloma, kad jo tarptautinės apsaugos prašymas būtų išnagrinėtas kitoje valstybėje narėje, neturi jokio stabdančio poveikio ir tokį poveikį gali turėti tik tada, kai atimama asmens laisvė, siekiant jį nedelsiant perduoti, yra veiksminga teisės gynimo priemonė, kaip tai suprantama pagal Reglamento „Dublinas III“ ⁽¹⁾ 27 straipsnį?
2. Ar Reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnyje numatyta veiksminga teisės gynimo priemonė turi būti aiškinama taip, kad jai prieštarauja tik priverstinis perdavimo priemonės vykdymas tada, kai nagrinėjamas skundas, pateiktas dėl minėto perdavimo sprendimo, arba taip, kad pagal ją draudžiama bet kokia paruošiamoji išsiuntimo iš šalies priemonė, pavyzdžiui, asmens perkėlimas į centrą, vykdančią prieglobsčio prašytojų, kuriems siūloma, kad jų prieglobsčio prašymai būtų išnagrinėti kitoje Europos šalyje, sugrįžimo procesą?

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliiečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).

2020 m. vasario 10 d. Cour du travail de Liège (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) / C.

(Byla C-68/20)

(2020/C 161/43)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour du travail de Liège

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

Kita apeliacinio proceso šalis: C.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinės teisės reglamentuojama teisės gynimo priemonė, suteikta prieglobsčio prašytojui, kuriam siūloma, kad jo tarptautinės apsaugos prašymas būtų išnagrinėtas kitoje valstybėje narėje, neturi jokio stabdančio poveikio ir tokį poveikį gali turėti tik tada, kai atimama asmens laisvė, siekiant jį nedelsiant perduoti, yra veiksminga teisės gynimo priemonė, kaip tai suprantama pagal Reglamento „Dublinas III“⁽¹⁾ 27 straipsnį?
2. Ar Reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnyje numatyta veiksminga teisės gynimo priemonė turi būti aiškinama taip, kad jai prieštarauja tik priverstinis perdavimo priemonės vykdymas tada, kai nagrinėjamas skundas, pateiktas dėl minėto perdavimo sprendimo, arba taip, kad pagal ją draudžiama bet kokia paruošiamoji išsiuntimo iš šalies priemonė, pavyzdžiui, asmens perkėlimas į centrą, vykdančią prieglobsčio prašytojų, kuriems siūloma, kad jų prieglobsčio prašymai būtų išnagrinėti kitoje Europos šalyje, sugrįžimo procesą?

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).

2020 m. vasario 10 d. Cour du travail de Liège (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) / C.

(Byla C-69/20)

(2020/C 161/44)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour du travail de Liège

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

Kita apeliacinio proceso šalis: C.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinės teisės reglamentuojama teisės gynimo priemonė, suteikta prieglobsčio prašytojui, kuriam siūloma, kad jo tarptautinės apsaugos prašymas būtų išnagrinėtas kitoje valstybėje narėje, neturi jokio stabdančio poveikio ir tokį poveikį gali turėti tik tada, kai atimama asmens laisvė, siekiant jį nedelsiant perduoti, yra veiksminga teisės gynimo priemonė, kaip tai suprantama pagal Reglamento „Dublinas III“⁽¹⁾ 27 straipsnį?

2. Ar Reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnyje numatyta veiksminga teisės gynimo priemonė turi būti aiškinama taip, kad jai prieštarauja tik priverstinis perdavimo priemonės vykdymas tada, kai nagrinėjamas skundas, pateiktas dėl minėto perdavimo sprendimo, arba taip, kad pagal ją draudžiama bet kokia paruošiamoji išsiuntimo iš šalies priemonė, pavyzdžiui, asmens perkėlimas į centrą, vykdančią prieglobsčio prašytojų, kuriems siūloma, kad jų prieglobsčio prašymai būtų išnagrinėti kitoje Europos šalyje, sugrįžimo procesą?

(¹) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).

2020 m. vasario 12 d. Administrativen sad Varna (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „BalevBio“ EOOD / Teritorialna Direksia Severna Morska, Agentsia „Mitnitsi“

(Byla C-76/20)

(2020/C 161/45)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: „BalevBio“ EOOD

Kita apeliacinio proceso šalis: Teritorialna Direksia Severna Morska, Agentsia „Mitnitsi“

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2015 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1754 (¹), kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas, Bendrųjų [Kombinuotosios nomenklatūros] aiškinimo taisyklių 3 taisyklės a punktas turi būti aiškinamas taip, kad klasifikuojant tokias prekes, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, t. y. sudarytas iš įvairių medžiagų, „pozicija, kurioje prekė aprašyta tiksliausiai“, bet kuriuo atveju yra ta pozicija, prie kurios priskiriama pagal kiekį (tūrį) dominuojanti medžiaga, o gal toks aiškinimas teisingas tik tada, kai pačioje pozicijoje kiekis (tūris) numatytas kaip prekė aiškiau apibūdinantis bei ją tiksliau ir išsamiau aprašantis kriterijus?
2. Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą ir į [Suderintos sistemos] aiškinamąsias pastabas dėl 4410 ir 4419 pozicijų: Ar Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1754 turi būti aiškinamas taip, kad 4419 pozicija neapima gaminių iš medžio drožlių (plaušo) plokščių, kuriuose rišamosios medžiagos (termoaktyvioji derva) masė sudaro daugiau kaip 15 % plokštės svorio?
3. Ar Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1754 turi būti aiškinamas taip, kad tokie produktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, t. y. puodeliai, pagaminti iš sudėtinių medžiagų, kurių sudėtyje yra 72,33 % augalinės kilmės lignoceliuliozės pluoštų ir 25,2 % rišamosios medžiagos (melamino derva), turi būti priskiriami prie I priedo 3924 10 00 subpozicijos?

(¹) 2015 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1754, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (OL L 285, 2015, p. 1).

2020 m. vasario 14 d. Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriu, Charalampos Andralis pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimtose nutarties byloje T-547/19 Sarantis Sarantos / Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija

(Byla C-84/20 P)

(2020/C 161/46)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantai: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriu, Charalampos Andralis, atstovaujami advokato C. Papatiriu

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliantų reikalavimai

Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

- priimti sprendimą dėl jų 2019 m. liepos 31 d. ieškinio negražinant Bendrajam Teismui skundžiamos nutarties,
- panaikinti dėl šio ieškinio priimtą 2019 m. gruodžio 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo devintosios kolegijos nutartį, įregistruotą Nr. 923557, ir patenkinti visą ieškinį,
- panaikinti 2019 m. birželio 20 d. Reglamentą (ES) 2019/1157 ⁽¹⁾,
- priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami apeliacinį skundą apeliantai nurodo du pagrindus:

1. **Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas:** skundžiama nutartimi atmetęs ieškinį kaip nepriimtina ir nurodęs, kad „<...> ginčijamas reglamentas daro poveikį ieškovams, kurie yra fiziniai asmenys, ne dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl faktinės situacijos, kuri juos išskiria iš kitų asmenų, bet dėl jų religinių įsitikinimų, kuriuos turi ar gali turėti neapibrėžtas skaičius asmenų. Taigi ginčijamas reglamentas konkrečiai nesusijęs su ieškovais, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą“, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį, proporcingumo principą, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (2000/C 364/01) preambulę, 47 straipsnį ir 52 straipsnio 1 dalį, Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 1 ir 2 dalis (atskirai ar siejant jas su Protokolu Nr. 2 dėl proporcingumo principo taikymo) ir susijusią jurisprudenciją. Apeliantų teigimu, kadangi ieškinyje buvo nurodyta, jog ginčijamu reglamentu pažeidžiamos žmogaus teisės, tarp kurių Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje numatytos pagrindinės teisės (žmogaus orumas, religiniai įsitikinimai, teisė prieštarauti, susijusi su religijos laisve, privatus gyvenimas ir laisvė, taip pat teisė į asmens duomenų apsaugą ir teisė į tai, kad būtų prašoma aiškaus sutikimo dėl bet kokio tokių duomenų tvarkymo), toks reglamentas su jais tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, ir **vien dėl nurodytų teisių kaip pagrindinių teisių pobūdžio** apeliantai gali pateikti ieškinį pagal 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, o Sąjungos teismai turi atlikti tiesioginę reglamentų negaliojimo kontrolę, kai pažeidžiamos pagrindinės žmogaus teisės.

2. **Apeliacinio skundo antrasis pagrindas:** Bendrasis Teismas skundžiamoje nutartyje pripažinęs, jog šeštasis ieškovas, advokatas Christos Papatotiriou, nebuvo tinkamai atstovaujamas: „<...> šeštasis ieškovas nepasinaudojo advokato, trečiojo asmens, paslaugomis, kad būtų atstovaujamas, ir veikė savo vardu, pats pasirašydamas ieškinį ir remdamasis savo kaip advokato statusu pagal dokumentą, patvirtinantį, kad turi teisę verstis advokato praktika, kaip nurodyta Procedūros reglamento 51 straipsnio 2 dalyje <...>“, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 19 straipsnį išaiškino *contra legem* ir pažeidė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį ir proporcingumo principą, taip pat šio principo laikymosi užtikrinančias Sąjungos teisės aktų nuostatas.

(¹) 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1157 dėl Sąjungos piliečių tapatybės kortelių ir Sąjungos piliečiams bei jų šeimos nariams, kurie naudojami laisvo judėjimo teise, išduodamų teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų saugumo didinimo (OL L 188, 2019, p. 67).

2020 m. vasario 20 d. tribunal correctionnel de Bordeaux (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Procureur de la République / ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Byla C-88/20)

(2020/C 161/47)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Šalys pagrindinėje byloje

Kaltintojas: Procureur de la République

Kaltinamieji: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnį, aiškinamą atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos Protokolo Nr. 7 4 straipsnį ir su juo susijusią Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, draudžiama kartu vykdyti baudžiamąjį ir administracinį baudžiamojo pobūdžio persekiojimą dėl tos pačios veikos (tiesioginė rinkodara telefonu), kai toks persekiojimas vykdomas abiem atvejais taikant skirtingą kvalifikavimą?
2. Jeigu atsakymas būtų teigiamas (o tai reiškia, kad yra vienintelis būdas persekioti už tą pačią veiką): ar pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 49 straipsnį, kuriame įtvirtinti teisėtumo ir nusikalstamos veikos bei baudmės proporcingumo principai, aiškinamą atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje įtvirtintas teises ir laisves bei su jomis susijusią Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, nereikalaujama, kad vienintelio būdo persekioti sąlygos ir kriterijai būtų nustatyti iš anksto, atsižvelgiant, be kita ko, į pažeidimo sunkumą?
3. Jeigu atsakymas būtų neigiamas (o tai reiškia, kad persekiojimai yra kumuliuojami): ar pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 49 straipsnį, kuriame įtvirtinti teisėtumo ir nusikalstamos veikos bei baudmės proporcingumo principai, aiškinamą atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje įtvirtintas teises ir laisves bei su jomis susijusią Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, nereikalaujama, kad šis baudžiamasis ir administracinis baudžiamojo pobūdžio persekiojimas dėl tos pačios veikos (tiesioginė rinkodara telefonu) būtų vykdomas tik dėl sunkiausių veikų ir tokiu atveju sunkumo nustatymo kriterijai būtų nustatyti iš anksto?

**2020 m. vasario 24 d. Højesteret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Apcoa Parking Danmark A/S / Skatteministeriet**

(Byla C-90/20)

(2020/C 161/48)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Højesteret

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Apcoa Parking Danmark A/S

Kita apeliacinio proceso šalis: Skatteministeriet

Prejudicinis klausimas

Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad už transporto priemonių stovėjimo privačioje valdoje taisyklių pažeidimą taikomi kontrolės mokesčiai yra atlygis už suteiktą paslaugą, todėl tai yra PVM apmokestinamas sandoris?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

**2020 m. vasario 27 d. tribunal du travail de Nivelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį
sprendimą byloje SD / Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, veikiantis kaip Régie des
Quartiers de Tubize ASBL bankroto administratorius**

(Byla C-104/20)

(2020/C 161/49)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal du travail de Nivelles

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: SD

Atsakovai: Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, veikiantis kaip Régie des Quartiers de Tubize ASBL bankroto administratorius

Prejudicinis klausimas

Ar 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų⁽¹⁾ 3, 5 ir 6 straipsniai, siejami su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalimi ir 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalimi, 11 straipsnio 3 dalimi ir 16 straipsnio 3 dalimi, pagal kuriuos draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriuose nenumatyta darbdavių pareiga įdiegti sistemą, leidžiančią apskaičiuoti kiekvieno darbuotojo kasdienio darbo laiko trukmę (2019 m. gegužės 14 d. Sprendimas C-55/18), turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai (nagrinėjamu atveju Belgijos civilinio kodekso 1315 straipsnis, pagal kurį tas, kas reikalauja įvykdyti prievolę, turi įrodyti, kad ji egzistuoja), kuriuose nenumatytas įrodinėjimo pareigos perkėlimas tuo atveju, kai darbuotojas nurodo, jog viršyta įprasta jo darbo laiko trukmė, jei:

- šiuose nacionalinės teisės aktuose (nagrinėjamu atveju Belgijos teisės aktuose) nėra įtvirtinta darbdavių pareiga įdiegti patikimą sistemą, leidžiančią apskaičiuoti kiekvieno darbuotojo kasdienio darbo trukmę,
- ir darbdavys savo iniciatyva neįdiegė tokios sistemos,
- todėl darbuotojas neturi galimybės praktiškai įrodyti, kad įprasta darbo laiko trukmė viršyta?

(¹) OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 38.

(²) OL L 183, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 349.

2020 m. vasario 25 d. Graikijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-14/18 Graikijos Respublika / Europos Komisija

(Byla C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantė: Graikijos Respublika, atstovaujama E. Tsaousi, E. Leftheriotou ir A. Vasilopoulou

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė prašo patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti 2019 m. gruodžio 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-14/18, kuriuo atmetas 2018 m. sausio 16 d. Graikijos Respublikos ieškinys dėl 2017 m. lapkričio 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/2014 panaikinimo, patenkinti šį ieškinį ir panaikinti Komisijos sprendimą tiek, kiek jame nurodyta iš Europos Sąjungos lėšų nefinansuoti Graikijos Respublikos išlaidų, patirtų suteikus paramą žemės plotams 2014 paramos paraiškų metais, kurių dydis lygus 5% bendros sumos, skirtos paramai ganykloms, t. y. 12 482 555,68 EUR neto sumos. Ji taip pat prašo priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama skundą apeliantė nurodo tris apelacinio skundo pagrindus.

Pirmasis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo dalimi, kuria atmetas Graikijos Respublikos Bendrojo Teismo posėdyje nurodytas argumentas, grindžiamas 2019 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimu byloje C-341/17 P. Šio pagrindo pirmoje dalyje nurodoma, kad skundžiamu sprendimu buvo pažeistos procesinės normos ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą, nes Graikijos Respublikos nurodytas argumentas atmetas kaip nepriimtinas nurodant nepakankamus ir prieštarigus motyvus. Antroji dalis grindžiama klaidingu Reglamento 796/2004 2 straipsnio aiškinimu, skundžiamo sprendimo prieštaringu ir nepakankamu motyvavimu pripažįstant Graikijos Respublikos argumentus nereikšmingais.

Apelacinio skundo antrasis ir trečiasis pagrindai susiję su skundžiamo sprendimo dalimi, kuria atmeti kiti panaikinimo pagrindai. Iš esmės antruoju pagrindu nurodoma, kad skundžiamu sprendimu iškreipti byloje pateikti įrodymai, pirmiausia, apskaitos lentelė, kurioje nurodyti 79 664 ūkininkų, gavusių paramą ganykloms, duomenis, nepagrįstai išmokėtos sumos ir Graikijos Respublikos išieškotos sumos, todėl sprendimas yra neteisėtas, nepakankamai ir prieštarigai motyvuotas.

Apeliacinio skundo trečiajame pagrinde teigiama, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas dėl klaidingo Reglamento 1290/2005 31 straipsnio 1 ir 2 dalių, Reglamento 1306/2013 52 straipsnio 2 ir 3 dalių ir Deleguotojo reglamento Nr. 907/2014 12 straipsnio 2–6 dalių aiškinimo ir taikymo, Komisijos gairių, nurodytų dokumentuose VI/5330797 ir 2015 m. birželio 8 d. C(2015)3675 *final*, pažeidimo, pareigos motyvuoti (SESV 296 straipsnis) pažeidimo, klaidingo įrodinėjimo taisyklių taikymo (įrodinėjimo pareiga buvo paskirstyta taip, kad iš Graikijos Respublikos reikalauta pateikti *probatio diabolica*), taip pat *non venire contra factum proprium, ne bis in idem* ir bendrojo proporcingumo principo klaidingo taikymo ir aiškinimo. Be to, skundžiamas sprendimas nepakankamai ir prieštaringai motyvuotas.

2020 m. vasario 26 d. Graikijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-295/18 Graikijos Respublika / Europos Komisija

(Byla C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantė: Graikijos Respublika, atstovaujama E. Tsaousi, A. Vasilopoulou ir E. Krompa

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Apeliantė prašo patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti 2019 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-295/18, kuriuo buvo atmetas 2018 m. gegužės 7 d. Graikijos Respublikos ieškinys, kuriuo siekta panaikinti 2018 m. vasario 27 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2018/304 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 59, 2018, p. 3) dėl to, kad šiuo sprendimu buvo nuspręsta nefinansuoti Europos Sąjungos lėšomis Graikijos Respublikos išlaidų, kurių bendra suma siekia 17 869 131,75 EUR (poveikis biudžetui 14 857 076,98 EUR), patirtų ir deklaruotų pagal programą EŽŪFKP, kiek tai susiję su priemonėmis 125A, 321 ir 322 (bendra suma 15 631 043,52 EUR ir poveikis biudžetui 12 618 988,75 EUR) ir priemone 123A (2 238 088,23 EUR suma), bei išlaidų, kurių suma siekia 588 103,59 EUR, patirtų pagal programą EŽŪGF, po to, kai buvo atliktas 2011 – 2014 finansinių metų sandorių patikrinimas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi šešiais pagrindais. Penki pirmieji apeliacinio skundo pagrindai susiję su tuo, kad buvo atmeti EŽŪFKP išlaidoms taikytų korekcijų panaikinimo pagrindai.

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su klaidingu Reglamento (ES) 1306/2013 52 straipsnio 4 dalies aiškinimu ir taikymu, ieškinio ir jo priedo A23 apimties iškraipymu bei netinkamu skundžiamo sprendimo motyvavimu.

Remiantis antruoju apeliacinio skundo pagrindu nurodoma, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas dėl netinkamo motyvavimo, klaidingo *ne bis in idem* principo aiškinimo ir taikymo, taip pat dėl to, kad Bendrasis Teismas nepriėmė sprendimo dėl Graikijos Respublikos pateiktų kaltinimų, susijusių su tuo, kad Komisija pažeidė teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir proporcingumo principus, ir taip pažeidė Procedūros reglamento 76 straipsnį.

Remiantis trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu tvirtinama, kad skundžiamame sprendime klaidingai aiškinami ir taikomi Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 71 straipsnio 2 ir 3 dalys bei 75 straipsnis, Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 43 straipsnis ir Reglamento (ES) Nr. 65/2011 24 straipsnio 2 dalies b punktas, ir kad trečiasis ieškinio atmetimo pagrindas yra nepakankamai motyvuotas ir netinkamas.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su klaidingu SESV 296 straipsnio, siejamo su Įgyvendinimo reglamento 908/2014 36 ir 40 straipsniais, aiškinimu ir taikymu, nepakankamu, netinkamu ir prieštaringu skundžiamo sprendimo motyvavimu, kiek tai susiję su kaltinimų, kad Komisija pažeidė proporcingumo ir gero administravimo principus, atmetimu.

Remiantis penktuoju apeliacinio skundo pagrindu tvirtinama, kad Bendrasis Teismas nenusprendė dėl Graikijos Respublikos pateiktų kaltinimų, susijusių su tuo, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą, kai taikė finansines korekcijas priemonėms 321, 322 ir 123A, ir taip pažeidė Procedūros reglamento 76 straipsnį.

Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su EŽŪGF išlaidoms taikytų korekcijų panaikinimo pagrindų atmetimu. Remiantis šiuo pagrindu tvirtinama, kad buvo klaidingai taikoma SESV 296 straipsnyje numatyta motyvavimo pareiga, iškraipyta apžvalginė ataskaita ir pateikti nepakankami motyvai.

2020 m. vasario 27 d. Högsta domstolen (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Lenkijos Respublika / PL Holdings Sàrl

(Byla C-109/20)

(2020/C 161/52)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Högsta domstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė ir kita priešpriešinio kasacinio proceso šalis: Lenkijos Respublika

Kasatorė ir kita priešpriešinio kasacinio proceso šalis: PL Holdings Sàrl

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 267 ir 344 straipsniai, atsižvelgiant į jų aiškinimą Sprendime *Achmea* ⁽¹⁾, lemia tai, kad arbitražinis susitarimas negalioja, jeigu jį sudarė valstybė narė ir investuotojas – jeigu investicijų sutartyje yra arbitražinė išlyga, kuri negalioja dėl to, kad sutartį sudarė dvi valstybės narės – [nepaisant to, kad] po to, kai investuotojas pradeda arbitražo procesą, valstybė narė laisva valia nereiškia prieštaravimų dėl jurisdikcijos?

(¹) 2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Achmea* (C-284/16, EU:C:2018:158).

2020 m. vasario 28 d. Conseil d'État (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje M. A. / État belge

(Byla C-112/20)

(2020/C 161/53)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: M. A.

Kita kasacinio proceso šalis: État belge

Prejudicinis klausimas

Ar 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse ⁽¹⁾ 5 straipsnis, pagal kurį įgyvendindamos direktyvą valstybės narės turi atsižvelgti į vaiko interesus, siejamas su tos pačios direktyvos 13 straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 ir 47 straipsniais, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį reikalaujama atsižvelgti į vaiko, Sąjungos piliečio, interesus net ir tuo atveju, kai sprendimas dėl grąžinimo yra priimtas tik dėl vieno iš vaiko tėvų?

⁽¹⁾ OL L 348, 2008, p. 98.

2020 m. kovo 3 d. *Cour d'appel de Bruxelles* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *bpost SA / Autorité belge de la concurrence*

(Byla C-117/20)

(2020/C 161/54)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: *bpost SA*

Kita apeliacinio proceso šalis: *Autorité belge de la concurrence*

Įstojusios į bylą šalys: *Publimail SA*, Europos Komisija

Prejudiciniai klausimai

1. Ar *non bis in idem* principą, garantuojamą pagal Chartijos 50 straipsnį, reikėtų aiškinti taip, kad remiantis juo valstybės narės kompetentingai administracinės valdžios institucijai nedraudžiama skirti baudos dėl Europos Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, kai dėl to paties juridinio asmens jau yra priimtas galutinis sprendimas dėl administracinės baudos, kurią jam už tariamą teisės aktų pašto srityje pažeidimą nacionalinė pašto sektoriaus reguliavimo institucija skyrė atsižvelgdama į tas pačias arba panašias faktines aplinkybes, panaikinimo, jeigu saugomo teisinio intereso tapatumo kriterijus nėra įvykdytas dėl to, kad šioje byloje nagrinėjami du skirtingi atskirų teisės aktų, priskirtinų dviem atskiroms teisės sritims, pažeidimai?
2. Ar *non bis in idem* principą, garantuojamą pagal Chartijos 50 straipsnį, reikėtų aiškinti taip, kad remiantis juo valstybės narės kompetentingai administracinės valdžios institucijai nedraudžiama skirti baudos dėl Europos Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, kai dėl to paties juridinio asmens jau yra priimtas galutinis sprendimas dėl administracinės baudos, kurią jam už tariamo teisės aktų pašto srityje pažeidimą nacionalinė pašto sektoriaus reguliavimo institucija skyrė atsižvelgdama į tas pačias arba panašias faktines aplinkybes, panaikinimo, motyvuojant tuo, kad *non bis in idem* principo taikymo apribojimas pateisinamas tuo, jog teisės aktais konkurencijos srityje siekiama papildomo bendrojo intereso tikslo, t. y. išsaugoti ir išlaikyti sistemą neiškraipant konkurencijos vidaus rinkoje, ir tai neviršija to, kas tinkama ir būtina, teisės aktais siekiant teisėto tikslo; ir (arba) siekiant pagal Chartijos 16 straipsnį apsaugoti kitų operatorių teisę ir laisvę užsiimti verslu?

BENDRASIS TEISMAS

2020 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys byloje *Fryč/ Komisija*

(Byla T-92/20)

(2020/C 161/55)

Proceso kalba: čekų

Šalys

Ieškovas: Petr Fryč (Pardubicės, Čekijos Respublika), atstovaujamas advokatės Š. Oharková

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- nuspręsti, kad Europos Sąjungos institucijos neįvykdė savo įsipareigojimų ir padarė jam žalą, nes:
 - Europos Komisija priėmė 2008 m. rugpjūčio 6 d. Reglamentą Nr. 800/2008 (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas), kuriame ji, be kita ko, nesilaiko iš sutarčių kylančių teisinių įgaliojimų, neužtikrina konstitucinių principų dėl konkurencijos, darančios poveikį bendrajai rinkai, pažeidimo išimtinio pobūdžio ir motyvavimo pareigos laikymosi, ir kuriuo neteisėtai leido teikti valstybės pagalbą pagal subsidijų programą (Verslumo ir inovacijų veiksmų programa, toliau – VIVP), kuri padarė žalos ieškovo verslui;
 - 2007 m. gruodžio 3 d. sprendimu Komisija priėmė veiksmų programą, nesuderinamą su sutartimis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, ir to sprendimo nepaskelbė;
 - Europos Komisija netinkamai išnagrinėjo ieškovo skundus dėl VIVP neteisėtumo, nes nepatikrino VIVP sukūrimo ir įgyvendinimo aplinkybių ir tinkamai nemotyvavo ieškovo skundo atmetimo;
 - Europos Sąjungos Teisingumo Teismas atsisakė nagrinėti ieškinį dėl šio bendrojo reglamento dėl bendrosios išimties panaikinimo iš esmės, jį atmetė kaip akivaizdžiai nepagrįstą ir taip pažeidė savo konstitucinę pareigą taikyti proporcingumo principą bei pernelyg formaliai ir vienašališkai pažeidė ieškovo konstitucinę teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą;
- nuspręsti, kad atsakovė per tris dienas nuo sprendimo šioje byloje įsiteisėjimo dienos privalo sumokėti ieškovui 4 800 000 eurų minėtai žalai atlyginti;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ieškovas patyrė žalos dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 340 straipsnio antrą pastraipą.

Dėl ieškovo konkurentams pažeidžiant SESV suteiktos valstybės pagalbos ieškovo bendrovei konkurencijos procese buvo padaryta žalos, dėl kurios visų pirma keliais milijonais Čekijos kronų sumažėjo metinė apyvarta ir metinis pelnas. Dėl keletą metų teiktos valstybės pagalbos ir su tuo susijusios bendrovės nepatenkinamos ekonominės situacijos Čekijos Respublikos kompetentingas teismas pripažino ją nemokia.

Jei 2008 m. rugpjūčio 6 d. Reglamentą Nr. 800/2008 (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) laikytume teisėtu, selektyviai ir diskriminaciškai pagal subsidijų programą VIVP suteikta pagalba ieškovui padarė ypatingos ir neįprastos žalos, viršijančios ūkinės rizikos, būdingos ieškovo bendrovės komercinei veiklai, ribas.

2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija priėmė 2008 m. rugpjūčio 6 d. Reglamentą Nr. 800/2008 (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas), kuriuo neužtikrinamas SESV 107 straipsnio laikymasis.

SESV 109 straipsnis suteikia teisę Tarybai reglamente nurodyti sritis, kuriose nereikalaujama laikytis įprastos procedūros, kai Komisija nagrinėja valstybės pagalbos projektus ir sprendžia, ar jie atitinka SESV 107 straipsnį. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 659/1999, kuriuo, remdamasi SESV 108 straipsnio 4 dalimi, įgaliojo Komisiją priimti reglamentą, kuriame būtų nustatytos valstybės pagalbos teikimo sąlygos, nesilaikant įprastos patvirtinimo „ad hoc“ tvarkos. Komisija priėmė reglamentus Nr. 70/2001, Nr. 800/2008 ir Nr. 651/2014 (Bendrieji bendrosios išimties reglamentai).

Vis dėlto savo reglamentuose nei Taryba, nei Komisija negalėjo nesilaikyti SESV 107 straipsnio, nes jos turi nustatyti tokias valstybės pagalbos taisykles, kad „išimtinėse“ srityse pagalbą įgyvendinančios valstybės narės negalėtų teikti valstybės pagalbos, kuri prieštarautų neiškraipytos konkurencijos principui, net ir tada, kai Komisija netaiko jai įprastos procedūros. Būtent todėl ir toliau yra taikoma SESV įtvirtinta ir ja užtikrinama Komisijos atliekama pagalbos schemų ir išimtinėse srityse kontrolė, galima (bent jau teoriškai) pasinaudoti neteisėtos pagalbos grąžinimo procedūra, o ES ir toliau laikoma rinkos ekonomika, t. y. ekonomika, kurioje gaminamos prekės ir teikiamos paslaugos, kurias laisva valia įsigyja vartotojai, stengdamiesi optimizuoti pajamų ir išlaidų santykį, o ne prekės ir paslaugos, kurias nustato politikai ir valstybės tarnautojai.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad savo 2007 m. gruodžio 3 d. sprendimu Komisija priėmė veiksmų programą (OPPI) pažeisdama sutartis ir Pagrindinių teisių chartiją, ir tuo, kad to sprendimo nepaskelbė.

Komisija yra vienintelė Sąjungos institucija, kompetentinga prižiūrėti, kad valstybės pagalba būtų įgyvendinama laikantis SESV 107 straipsnio nuostatų.

Komisija nenagrinėjo, ar patvirtinta veiksmų programa neiškraipo rinkos, o jei iškraipo, kaip, nors tokia analizė yra valstybės pagalbos įgyvendinimo sąlyga. Be to, Komisija Čekijos Respublikos neprašė pateikti sąnaudų ir naudos analizės (*cost-benefit analysis*, CBA), objektyvių rodiklių, įtakos konkurencijai analizės ir kitų dalykų, kurie, ieškovo nuomone, yra būtinos sąlygos įgyvendinant valstybės pagalbą. Taigi, Komisijos sprendimas buvo neteisėtas ir priimtas nesilaikant jos įgaliojimų.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija iš ieškovo gavo keletą prašymų, įskaitant išsamią analizę, iš kurios matyti, kad VIVP pagrindu teikiama pagalba yra neteisėta, tačiau nesilaikė Tarybos Reglamento (ES) Nr. 659/1999 ir nepaisė gero administravimo, kurį ieškovui garantuoja ES pagrindinių teisių chartija, principo. Komisija taip pat nesiėmė jokių priežiūros veiksmų, nereikalavo jokios papildomos informacijos ir atsisakė nagrinėti ieškovo skundą motyvuodama tuo, kad ji „prima facie“ nemano, jog įgyvendinant VIVP subsidijų programą yra padaryta klaidų.
5. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) atsisakymu vykdyti teisingumą dėl visiškai formalių priežasčių.

Ieškovas ESTT pareiškė ieškinį dėl trijų bendrosios išimties reglamentų panaikinimo dėl to, kad jie prieštarauja sutartims ir Pagrindinių teisių chartijai. Abiejose instancijose ESTT atmetė ieškovo ieškinį dėl bendrosios išimties reglamentų panaikinimo kaip akivaizdžiai nepriimtina. Atmetimas buvo grindžiamas tuo, kad pasibaigė dviejų mėnesių objektyvus terminas, numatytas SESV 263 straipsnyje. ESTT visiškai nenagrinėjo bylos esmės, o tiesiog formaliai taikė ieškinio pareiškimo terminą. Ieškovas šiuo klausimu teigė, kad Komisijos kontrolės mechanizmo trūkumai paaiškėjo tik gavus Komisijos atsakymą į ieškovo skundą. Ieškovas ieškinyje nurodė, kad senaties termino eigos pradžia jis laiko Komisijos, kuri atsakė išsamiau nagrinėti jo prašymus ir skundą, atsakymą.

2020 m. vasario 20 d. pareikštas ieškinys byloje *Sciessent / Komisija*

(Byla T-123/20)

(2020/C 161/56)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Sciessent LLC* (Beverlis, Masačusetas, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų K. Van Maldegem ir P. Sellar ir solisitoriaus V. McElwee

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2019 m. lapkričio 27 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2019/1973, kuriuo sidabro vario ceolitas nepatvirtinamas kaip esama veiklioji medžiaga, skirta naudoti 2-o ir 7-o tipų biocidiniams produktams gaminti (¹),
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės normos, susijusios su Sutarčių ir Reglamento (ES) Nr. 528/2012 (²) 4 ir 19 straipsnių taikymu, pažeidimu.
 - Remdamasi Biocidinių produktų komiteto (BPK) nuomonėmis dėl veikliosios medžiagos sidabro vario ceolito, skirto naudoti 2-o ir 7-o tipų produktams, patvirtinimo atsakovė padarė išvadą, kad ši medžiaga negali būti patvirtinta, nes nebuvo įrodytas jos pakankamas veiksmingumas. Tačiau ieškovės nuomone, veiksmingumo vertinimas buvo atliktas neteisėtai remiantis gaminiu, kuriame naudotas sidabro vario ceolitas. Teigiama, kad, nagrinėdama sidabro vario ceolito veiksmingumą, atsakovė su tuo susijusiame savo vertinime ir išvadose neteisingai taikė ir aiškino taikytiną teisę.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas kompetencijos neturėjimu – SESV 290 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 528/2012 4 ir 19 straipsnių pažeidimu.
 - Pagal ginčijamą aktą priežastis, dėl kurios nebuvo patvirtintas sidabro vario ceolitas, yra ta, kad gaminyje, kuriame naudotas sidabro vario ceolitas, jo veiksmingumas buvo nepakankamas. Tačiau ieškovė teigia, atsakovė gali teisėtai atsižvelgti tik į tuos kriterijus, kurie išvardyti Reglamento (ES) Nr. 528/2012 4 ir 19 straipsniuose. Tarp tų kriterijų nėra nagrinėto gaminio veiksmingumo, nes tas vertinimas priklauso antrajam, vėlesniam, etapui, t. y. biocidinio produkto autorizacijai valstybėje narėje. Atsižvelgiant į faktą, kad atsakovė atliko būtent šį vertinimą tam, kad pagrįstų sidabro vario ceolito nepatvirtinimą, tai reiškia, kad atsakovė peržengė pagal Reglamentą (ES) Nr. 528/2012 jai suteiktų įgaliojimų ribas ir pažeidė SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 528/2012 4 ir 19 straipsnius.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės normos, susijusios su Sutarčių taikymu ir nediskriminavimo principu, pažeidimu.

— Ieškovės medžiaga buvo vertinama skirtingai nei kitos medžiagos, kurios naudojamos tiems patiems 2-o ir 7-o tipų produktams; atsakovė objektyviai nepagrindė, kodėl sidabro vario ceolitas turi būti vertinamas kitaip nei tos medžiagos; joms visoms taikomos tos pačios vertinimo taisyklės pagal Reglamentą (ES) Nr. 528/2012 (ir Direktyvą 98/8/EB⁽³⁾), kai tai susiję su to paties tipo produktais.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės normos, susijusios su Sutarčių taikymu ir teisinio saugumo principu, pažeidimu.

— Atsakovė adresavo Biocidinių produktų komiteto pirmininkui atvirą laišką, norėdama sužinoti, kaip reikia aiškinti ir taikyti teisės nuostatas, susijusias su veiksmingumo vertinimu ir gaminiais, nagrinėjama pagal Reglamentą (ES) Nr. 528/2012. Ieškovė rėmėsi šio laiško turiniu, iš kurio matyti, kad teisės nuostatos aiškios, tad ji turėjo teisėtą lūkesčių dėl medžiagos patvirtinimo. Todėl ginčijamas aktas pažeidė teisėtą lūkesčių ir teisinio saugumo principus.

⁽¹⁾ OL L 307, 2019, p. 58.

⁽²⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012, p. 1).

⁽³⁾ 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką (OL L 123, 1998, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 23 t., p. 3).

2020 m. vasario 27 d. pareikštas ieškinys byloje IR / Komisija

(Byla T-131/20)

(2020/C 161/57)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: IR, atstovaujamas advokatų S. Pappas ir A. Pappas

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti Užimtumo, socialinių reikalų ir įtraukties generalinio direktoriaus sprendimą, apie kurį pranešama 2019 m. liepos 2 d. už žmogiškuosius išteklius atsakingo darbuotojo elektroniniame laiške ir kuriuo buvo atmestas Europos profesinio mokymo plėtros centro (Cedefop) prašymas trečią kartą pratęsti ieškovo delegavimą;
- Panaikinti 2020 m. sausio 23 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą, kurį ieškovas pateikė, remdamasis Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi;
- Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas ikiteisminės procedūros pažeidimu, dėl kurio Paskyrimų tarnyba tinkamai neperžiūrėjo 2019 m. liepos 2 d. ginčijamo sprendimo.

2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas esminiu procesiniu Tarnybos nuostatų 38 straipsnio pažeidimu.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas bendrojo rūpestingumo pareigos principo, kuris yra teisės į gerą administravimą dalis, pažeidimu, nes nebuvo atsižvelgta į visas faktines aplinkybes ir nurodyta nepakankamai motyvų.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės į šeimos apsaugą, įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 33 straipsnyje, pažeidimu.

2020 m. vasario 28 d. pareikštas ieškinytis byloje *NEC Oncoimmunity / EASME*

(Byla T-132/20)

(2020/C 161/58)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: NEC Oncoimmunity A/S (Oslos, Norvegija), atstovaujama advokatų T. Nordby, R. Bråthen ir O. Brouwer

Atsakovė: Mažųjų ir vidutinių įmonių reikalų vykdomoji įstaiga (EASME)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- visų pirma, remiantis SESV 263 straipsniu:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą (2019 m. gruodžio 16 d. sprendimas, kuriuo nutrauktas ieškovės dalyvavimas procedūroje H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2, kiek tai susiję su projektu MEDIVAC(850078)),
 - priteisti iš atsakovės ieškovės ir bet kurios įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.
- subsidiariai, remiantis SESV 272 straipsniu:
 - pripažinti, kad ginčijamu sprendimu pažeisti atsakovės sutartiniai įsipareigojimai,
 - priteisti iš atsakovės ieškovės ir bet kurios įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais, kiek tai susiję su reikalavimais pagal SESV 263 straipsnį, ir vienu pagrindu, kiek tai susiję su reikalavimais pagal SESV 272 straipsnį.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas pagal SESV 263 straipsnį grindžiamas tuo, kad atsakovė padarė teisės klaidą ir neteisingai taikė tinkamumo gauti MVĮ priemonės dotaciją kriterijų, nustatytą Reglamente Nr. 1290/2013 (¹).
2. Antrasis ieškinio pagrindas pagal SESV 263 straipsnį grindžiamas tuo, kad atsakovė padarė teisės klaidą, nes ginčijamu sprendimu pažeistas vienodo požiūrio principas.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas pagal SESV 263 straipsnį grindžiamas tuo, kad ginčijamu sprendimu pažeisti teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai.

4. Vienintelis ieškinio pagrindas pagal SESV 272 straipsnį grindžiamas tuo, kad ginčijamu sprendimu taip pat klaidingai aiškinti ir pažeisti sutartiniai įsipareigojimai ieškovei, visų pirma dėl nustatytos klaidos aiškinant taikomą teisę ir diskriminuojančios praktikos.

(¹) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1290/2013, kuriuo nustatomos bendrosios mokslinių tyrimų ir inovacijų programos „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) dalyvavimo ir sklaidos taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1906/2006 (OL L 347, 2013, p. 81).

2020 m. vasario 27 d. pareikštas ieškiny s byloje *Huhtamaki / Komisija*

(Byla T-134/20)

(2020/C 161/59)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Huhtamaki Sàrl* (Senningerberg, Liuksemburgas), atstovaujama advokatų M. Struys ir F. Pili

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2019 m. gruodžio 18 d. Europos Komisijos sprendimą, kuris priimtas pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 (¹) įgyvendinimo taisyklių 4 straipsnį ir kuriuo atmeta 2019 m. lapkričio 13 d. ieškovės kartotinė paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais remiantis tuo reglamentu;
- įpareigoti Europos Komisiją leisti ieškovei susipažinti su nekonfidencialiomis dokumento, kuriame išvardyti sprendimų dėl mokesčių naudos gavėjai, kurį Liuksemburgas pateikė 2014 m. gruodžio 22 d., atsakydamas į 2013 m. birželio 19 d. Komisijos raštą, ir kuris nurodytas 2019 m. kovo 7 d. Komisijos sprendimo pradėti oficialią valstybės pagalbos tyrimo procedūrą byloje *Valstybės pagalba SA.50400 (2019/NN-2) – Liuksemburgas – Galima valstybės pagalba* 4 punkte, ir Liuksemburgo mokesčių administratoriaus priimtų sprendimų dėl mokesčių, kuriuos Europos Komisija nurodė minėto 2019 m. kovo 7 d. Komisijos sprendimo 4 ir 7 punktuose, versijomis;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą, nuspręsdama, kad jurisprudencijoje įtvirtinta bendroji neatskleidimo prezumpcija taikytina ieškovės paraiškai dėl galimybės susipažinti su prašomais dokumentais.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad darant prielaidą, jog neatskleidimo prezumpcija yra taikytina šioje byloje (*quod non*), galimos žalos pagal Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią pastraipus ginamiems interesams nebuvimas paneigtų tos prezumpcijos taikymą (antrojo pagrindo pirmą dalį). Be to, ieškovė teigia, kad bet kuriuo atveju šios prezumpcijos taikymas būtų paneigtas, nes yra privalomų bendrojo intereso pagrindų, pateisinančių prašomų dokumentų atskleidimą (antrojo pagrindo antra dalis).

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija pažeidė SESV 296 straipsnyje nustatytą reikalavimą motyvuoti ir ieškovės teisę į gerą administravimą, kuri numatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje.

(¹) 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

**2020 m. vasario 28 d. pareikštas ieškiny s byloje *Vulkano Research and Development / EUIPO – Ega*
(*EGA Master*)**

(Byla T-135/20)

(2020/C 161/60)

Kalba, kuria surašytas ieškiny s: anglų

Šalys

Ieškovė: *Vulkano Research and Development, SL* (Vitorija-Gasteisas, Ispanija), atstovaujama advokatų V. Wellens ir C. Schellekens

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Ega sp. z o.o. sp.k.* (Gdansko Starogardas, Lenkija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: ieškovė Bendrajame Teisme

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas „EGA Master“ – Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 5 835 558

Procedūra EUIPO: registracijos panaikinimo procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2019 m. gruodžio 13 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 1038/2018-1

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą, išskyrus jame padarytą išvadą, kad ginčijamas ES prekių ženklas turi būti patvirtintas kiek jis susijęs su 6 klase: „Paprastieji metalai ir jų lydiniai“;
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 4 dalies, siejamos su 60 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimas;
- Akivaizdus motyvų nenurodytas ginčijamame sprendime.

2020 m. kovo 2 d. pareikštas ieškinys byloje *Ardex / EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)***(Byla T-136/20)**

(2020/C 161/61)

*Kalba, kuria surašytas ieškinys: vokiečių***Šalys***Ieškovė: Ardex GmbH (Vitenas, Vokietija), atstovaujama advokato C. Becker**Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)**Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Lian Chen (Seseña Nuevo, Ispanija)***Su procedūra EUIPO susijusi informacija***Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis**Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas, kuriame yra žodiniai elementai „ArtiX PAINTS“ – Registracijos paraiška Nr. 16 825 614**Procedūra EUIPO: protesto procedūra**Ginčijamas sprendimas: 2019 m. lapkričio 18 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 2503/2018-2***Reikalavimai***Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:*

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš EUIPO ir kitos proceso šalies bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/626 24 straipsnio procedūrinių taisyklių pažeidimas,
- Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625 7 straipsnio 1 dalies procedūrinių taisyklių pažeidimas,
- Teisės būti išklausytam principo pažeidimas,
- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Applia / Komisija***(Byla T-139/20)**

(2020/C 161/62)

*Proceso kalba: anglų***Šalys***Ieškovė: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija), atstovaujama advokatų Y. Desmedt, L. Salernitano ir K. Olsthoorn**Atsakovė: Europos Komisija*

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti šias ginčijamo akto dalis: i) VI priedo 1 straipsnio b punkto ir 2 straipsnio b punkto dalis, kuriose nustatoma, kad „šios vertės laikomos deklaruotomis vertėmis taikant IX priede nustatytą patikros procedūrą“; ii) IX priedo 2 dalies a punkto dalį, kurioje nurodyta, kad „deklaruotos vertės“ atitinka „techniniuose dokumentuose nurodytas vertes“; ir iii) IX priedo 2 dalies b punktą,
- panaikinti IX priedo 9 lentelės „Leidžiamosios patikros nuokrypos“ dalį, kurioje nurodyti parametrai, kurie taip pat nurodyti VI priede, bet neištraukti į V priedą, būtent: „EW, full, EW,½, EW,¼, EWD, full, EWD,½“ ir „WW, full, WW,½, WW,¼, WWD, full, WWD,½“, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas šiame procese.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ieškovė prašo panaikinti Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/2014 ⁽¹⁾.

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami Pagrindų reglamento ⁽²⁾ 3, 12 ir 16 straipsniai ir kad Komisija veikė *ultra vires*, kai nustatė nenuoseklius reikalavimus techniniams dokumentams, kuriuos tiekėjai turi įtraukti į duomenų bazę, ir patikros procedūrai, kurią gali atlikti rinkos priežiūros institucijos.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principai, nes juo nenustatoma aiški ir vieninga reguliavimo sistema, todėl tiekėjai negali nustatyti savo pareigų, kiek tai susiję su duomenimis, kurie turi būti nurodyti techniniuose dokumentuose, ir su patikros procedūra duomenų tikslumui įvertinti.

⁽¹⁾ 2019 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2014, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369 papildomas buitinių skalbyklių ir skalbyklių-džiovyklių energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo nuostatomis ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1061/2010 ir Komisijos direktyva 96/60/EB (OL L 315, 2019, p. 29).

⁽²⁾ 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017, p. 1).

2020 m. vasario 26 d. pareiškta ieškinys byloje *Applia* / Komisija

(Byla T-140/20)

(2020/C 161/63)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Applia* – *Home Appliance Europe* (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija), atstovaujama advokatų Y. Desmedt, L. Salernitano ir K. Olsthoorn

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti šias ginčijamo akto dalis: i) I priedo 42 punktą, kuriame pateikiama „deklaruotos parametro vertės“ apibrėžtis; ii) IX priedo antros pastraipos 2 dalies a punkto dalį, kurioje nurodyta, kad „deklaruotos vertės“ atitinka „techniniuose dokumentuose nurodytas vertes“; ir iii) IX priedo antros pastraipos 2 dalies b punktą,

- panaikinti IX priedo 9 lentelės „Leidžiamosios patikros nuokrypos“ dalį, kurioje nurodyti parametrai, kurie taip pat nurodyti VI priede, bet neįtraukti į V priedą, būtent: „Bendras tinklo energijos panaudojimo veiksmingumas η_{TM} “, „Šviesos srauto išlaikymo faktorius (FL ir HID)“, „Negendamumo faktorius (FL ir HID)“ bei „Santykinis spalvos grynys“;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas šiame procese.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ieškovė prašo panaikinti Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/2015 ⁽¹⁾.

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami Pagrindų reglamento ⁽²⁾ 3, 12 ir 16 straipsniai ir kad Komisija veikė *ultra vires*, kai nustatė nenuoseklius reikalavimus techniniams dokumentams, kuriuos tiekėjai turi įtraukti į duomenų bazę, ir patikros procedūrai, kurią gali atlikti rinkos priežiūros institucijos.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principai, nes juo nenustatoma aiški ir vieninga reguliavimo sistema, todėl tiekėjai negali nustatyti savo pareigų, kiek tai susiję su duomenimis, kurie turi būti nurodyti techniniuose dokumentuose, ir su patikros procedūra duomenų tikslumui įvertinti.

⁽¹⁾ 2019 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2015, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369 papildomas šviesos šaltinių energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo nuostatomis ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 874/2012 (OL L 315, 2019, p. 68).

⁽²⁾ 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017, p. 1).

2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Applia / Komisija*

(Byla T-141/20)

(2020/C 161/64)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Applia – Home Appliance Europe* (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija), atstovaujama advokatų Y. Desmedt, L. Salernitano ir K. Olsthoorn

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti šias ginčijamo akto dalis: i) IX priedo trečios pastraipos 2 dalies a punkto dalį, kurioje nurodyta, kad „deklaruotos vertės“ atitinka „techniniuose dokumentuose nurodytas vertes“; ir ii) IX priedo trečios pastraipos 2 dalies b punktą,
- panaikinti IX priedo 8 lentelės „Leidžiamosios išmatuotų parametrų patikros nuokrypos“ dalį, kurioje nurodyti parametrai, kurie taip pat nurodyti VI priede, bet neįtraukti į V priedą, būtent: „E16, E32“ ir „Eaux“,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas šiame procese.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ieškovė prašo panaikinti Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/2016 ⁽¹⁾.

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami Pagrindų reglamento ⁽²⁾ 3, 12 ir 16 straipsniai ir kad Komisija veikė *ultra vires*, kai nustatė nenuoseklius reikalavimus techniniams dokumentams, kuriuos tiekėjai turi įtraukti į duomenų bazę, ir patikros procedūrai, kurią gali atlikti rinkos priežiūros institucijos.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principai, nes juo nenustatoma aiški ir vieninga reguliavimo sistema, todėl tiekėjai negali nustatyti savo pareigų, kiek tai susiję su duomenimis, kurie turi būti nurodyti techniniuose dokumentuose, ir su patikros procedūra duomenų tikslumui įvertinti.

⁽¹⁾ 2019 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2016, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1369 nuostatos dėl šaldymo aparatų ženklinimo energijos vartojimo efektyvumo etikete ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1060/2010 (OL L 315, 2019, p. 102).

⁽²⁾ 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017, p. 1).

2020 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Applia / Komisija*

(Byla T-142/20)

(2020/C 161/65)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Applia – Home Appliance Europe* (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija), atstovaujama advokatų Y. Desmedt, L. Salernitano ir K. Olsthoorn

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti šias ginčijamo akto dalis: i) VI priedo 1 straipsnio b punkto dalį, kurioje nustatoma, kad „šios vertės laikomos deklaruotomis vertėmis taikant IX priede nustatytą patikros procedūrą“; ii) IX priedo trečios pastraipos 2 dalies a punkto dalį, kurioje nurodyta, kad „deklaruotos vertės“ atitinka „techniniuose dokumentuose nurodytas vertes“; ir iii) IX priedo trečios pastraipos 2 dalies b punktą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas šiame procese.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ieškovė prašo panaikinti Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/2017 ⁽¹⁾.

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami Pagrindų reglamento ⁽²⁾ 3, 12 ir 16 straipsniai ir kad Komisija veikė *ultra vires*, kai nustatė nenuoseklius reikalavimus techniniams dokumentams, kuriuos tiekėjai turi įtraukti į duomenų bazę, ir patikros procedūrai, kurią gali atlikti rinkos priežiūros institucijos.

2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu aktu pažeidžiami teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principai, nes juo nenustatoma aiški ir vieninga reguliavimo sistema, todėl tiekėjai negali nustatyti savo pareigų, kiek tai susiję su duomenimis, kurie turi būti nurodyti techniniuose dokumentuose, ir su patikros procedūra duomenų tikslumui įvertinti.

- (¹) 2019 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2017, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369 papildomas buitinių indaplovių energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo nuostatomis ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1059/2010 (OL L 315, 2019, p. 134).
- (²) 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017, p. 1).

2020 m. kovo 5 d. pareiškimas ieškinyje byloje *Guangxi Xin Fu Yuan / Komisija*

(Byla T-144/20)

(2020/C 161/66)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd* (Bobajus, Kinija), atstovaujama advokatų J. Cornelis ir T. Zuber

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos Įgyvendinimo Reglamentą (ES) 2019/2131, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/1198, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminiams stalo ir virtuvės reikmenims nustatomas galutinis antidempingo muitas,
- priteisti iš Europos Komisijos padengti ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija pažeidė 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (pagrindinis reglamentas) 13 straipsnio 3 dalį, kartu su 5 straipsnio 10 ir 11 dalimi, taip pat PPO antidempingo susitarimo 6.1, 6.2 ir 12.1 straipsnius, nediskriminavimo principą, teisėtų lūkesčių apsaugos principą, nes neištraukė ieškovės į baigtinį eksportuotojų sąrašą reglamente, kuriuo inicijuojamas prieš vengimą nukreiptas tyrimas, ir vėliau išplėtė tyrimo ribas, kad apimtų ir ieškovę.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija neturėjo teisinio pagrindo įtraukti ieškovę į ginčijamą reglamentą, nes pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalis neapima prieš vengimą nukreiptų priemonių, pagrįstų vien vengimo rizika, nustatymo ir be to reikalauja viso subjekto importo registravimo. Be to, Komisijos pateikti argumentai yra nelogiški, nepagrįsti ir jais neatsižvelgiama į esminius įrodymus, todėl sudaro akivaizdžią vertinimo klaidą.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija pažeidė ieškovės teises į gynybą ir nediskriminavimo principą, nes savo galutinį sprendimą pagrindė dviem naujais faktiniais įrodymais, kurių ieškovė neturėjo galimybės komentuoti per tyrimo peržiūrą.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos
leidinių biuras
L-2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT